

Vīrusu atved uz Rugājiem

Foto - A. Ločmelis

Sanita Karavoičika, Maruta Sprudzāne

Aizvadītajā sestdienā Slimību un profilakses centra apkopotajā jaunākajā informācijā par iepriekšējā diennakti reģistrētajiem Covid-19 slimniekiem pirmo reizi interaktīvajā kartē parādījās arī Rugāju novada vārds. Cilvēkus šis fakts darīja bažīgus, jo, lai kā arī priecājāties, ka joprojām esam neskartajā zonā, saslimšana tomēr nonākusi līdz mūspusei.

Pēc novada parādīšanās Covid saslimstības kartē rugājiēši, protams, ir pamatīgi satraukušies. Sociālā aprūpes centra vadītāja Sarmīte Pērkone atzīst, - kopš vakardienas zudis līdzšinējais miers, sevišķi darbiniekos. Turpmāk pilnībā ir aizliegta ciemošanās centrā un radnieku apmeklējums, bet darbinieki vēl rūpīgāk ievēro drošību. Priecē tas, ka centra iemītniekiem līdz šim nav novērotas vīrusu izraisītas saslimšanas, pat ne klepus, vienīgi ir jāsadzīvo ar zināmajām hroniska rakstura vainām. Taču, kā situācija var izvērsties, rādīs laiks.

Rugāju novada pašvaldības vadītājas rīcībā nav informācijas par saslimušajiem, lai arī Sandra Kapteine centusies ko uzzināt vairāk. Aizliegumu pamato ar datu aizsardzības likuma

prasībām, bet šajā gadījumā saslimušo skaita vai ciema neizpaušana rada satraukumu un bažas visu pārējo iedzīvotāju vidū, kas arī nav patikami. Novada vadītāja cer, ka vīruss varētu būt tikai *pie deklarēties* un satraukumam nav pamata, lai gan maija brīvdienās un Mātes dienā bija vērojama cilvēku kustības lielāka intensitāte.

Pirmdienas pēcpusdienā, īsi pirms avīzes nodošanas drukāšanai, redakcijai izdevās noskaidrot, ka patiešām Rugāju novadā reģistrēta pirmā saslimšana ar Covid-19. To apliecina arī Slimību profilakses un kontroles centra Latgales reģionālās nodaļas vecākais epidemiologs Aleksandrs Vasiļjevs. "Sakarā ar slimības uzliesmojumu vienā no Latvijas sociālās aprūpes centriem tika konstatēta saslimšana arī minētajai personai. Šobrīd viņš atrodas karantinā savā deklarētajā dzīvesvietā Rugāju novadā, arī viņa ģimenes locekļi ievēro visus karantīnas pasākumus un atrodas ģimenes ārsta uzraudzībā. Minētajai personai Covid-19 tests ir pozitīvs, bet bez simptomiem, kas nozīmē, ka viņš ir slimības nēsātājs," skaidroja epidemiologs.

Nākamajā
Radugumā

- **Stelles klauz jau desmit gadus**
Bērzipilī aušanu tur lielā godā
- **Viļakā atjauno divas mājas**
Būs grupu dzīvokļi un aprūpes centrs

Viļakā atsākušies ceļa būvdarbi

Viļakā pēc ziemas pārtraukuma atsākušies pārbūves darbi uz autoceļa Gulbene-Balvi-Viļaka-Krievijas robeža (Vientuļi) posmā no Keišiem līdz Kiras upei. Būvdarbu zonā noteikts ātruma ierobežojums 50 km/h un brauktuves joslas platuma ierobežojums 3,5 m. Vienā posmā satiksme ar priekšrocības zīmēm organizēta pa vienu joslu (remonta posma izbraukšanai jāreķinās ar 20 minūtēm). Darbus veic SIA "Ceļi un tilti" par līgumcenu 4,34 miljoni eiro, tos plānots pabeigt līdz augustam.

Vai slēgs pēdējo banku Balvos?

Cilvēki ir satraukušies par ziņu, ka plānota bankas "Citadele" filiāles Balvos slēgšana. "Pēdējā darba diena būs 19. jūnijs. Plašākus komentārus sniegs speciālisti," telefonsarunā paskaidroja Balvu filiāles pārvaldniece Eva Smirova.

Īsziņas

Izsludināta pieteikšanās konkurssam "Sakoptākais mežs 2020"

Veicinot ilgtspējīgu saimniekošanu Latvijas mežos un aicinot meža apsaimniekotājus runāt par labas mežsaimniecības prakses uzturēšanu, sāka pieteikšanās Latvijas Meža īpašnieku biedrības konkurssam "Sakoptākais mežs". Konkurss noritēs jau ceturto gadu, un savu pieteikumu ikviens interesents var iesniegt līdz 15. jūlijam. Atgādinām, ka pagājušajā gadā konkursā uzvarēja Aivars Vanags, kurš Viļakas novadā apsaimnieko 33,6 hektārus zemes.

Vārds žurnālistam

Irēna Tušinska

Pavasaris, kas nekādi nevar sākties, remonts, kas nekādi nevar beigties, ikdienas darbi un sadzīves problēmas, turklāt vēl Covid-19 draudi, tas viss manu ikdienu šobrīd padara diezgan saspringtu. Droši vien tā dzīvo daudzi sapņojot, ka pienāks diena, kad viss beidzot sakārtosies, vīruss mūs pametīs, un varēsim sākt izbaudīt mierīgu dzīvi. Taču tāda diena var nepienākt, ņemot vērā, ka planēta Zeme ar katru dienu kļūst dzīvei aizvien bīstamāka vieta. Turklāt to esam panākuši paši. Paši vien esam vainojami gan pie klimata pārmaiņām un sniega maija ziedonī, gan dažādu nezināmu vīrusu uzliesmojumiem. Savulaik lasīju grāmatu ar līdzīgu scenāriju - pasaulē sāka plosīties dažādas dabas katastrofas, cilvēku dzīvības paņēma iepriekš nezināms vīruss, un vienīgais, kas varēja cilvēci glābt, bija atteikšanās no pasaulīgajiem labumiem un patērētāju kultūras. Arī mūsu nelaimīgu cēlonis ir vēlme dzīvot aizvien labāk, greznāk, ērtāk, neņemot vērā Dabas likumus. Un Daba atliekas atgādinot, kurš te ir galvenais. Mēs Tās priekšā esam mazi kukaiņi, kuri iedomājušies, ka ir visvareni. Tikai šaubos, vai ņemsim vērā šo brīdinājumu. Jo tāda ir cilvēka daba - mēs nespējam atteikties no ērtībām un ātri aizmirstam sniegtās mācības. Jāpiebilst, ka tā grāmata beidzās slikti - lai gan sākumā planētas iedzīvotāji mēģināja mainīties, pamazām viss atgriezās ierastajās sliedēs, un cilvēce atkal raitā soli devās pretim savai bojāejai....

Latvijā

Latvijas aviokompānija "airBaltic" atsāk lidojumus. Latvijas aviokompānija "airBaltic" 18.maijā atsāka tiešos lidojumus no Tallinas uz Amsterdamu, Kopenhāgenu, Oslo, savukārt no 25.maija - uz Viļņu. Visiem pasažieriem nodrošinās sejas maskas un dezinfekcijas salvetes. Pilns lidojumu grafiks un biļetes būs pieejamas drīzumā "airBaltic" mājaslapā. Papildus tam ir pieejams pagaidu piedāvājums, kas sniedz iespēju jaunajām rezervācijām, kas veiktas līdz 2020.gada 31.maijam, mainīt lidojuma datumu bez maksas. Atļauta tikai viena datuma maiņa. "airBaltic" ir gatava atsākt lidojumus no starptautiskās lidostas "Rīga", tiklīdz tiks saņemta atļauja no atbildīgajām iestādēm.

Baltijā bez ierobežojumiem var ceļot valstspiederīgie un personas ar uzturēšanās atļaujām. Starp Baltijas valstīm bez ierobežojumiem var ceļot valstspiederīgie un personas, kurām ir tiesības uzturēties Latvijā, Lietuvā, Igaunijā. Baltijas valstu premjerministri 6.maijā apņēmas no 15.maija atcelt ierobežojumus starp Baltijas valstīm. Lai nodrošinātu pasažieru pārvadājumu atjaunošanu un mazinātu Covid-19 krīzes radītos ierobežojumus personu pārrobežu kustībai, bet vienlaikus ierobežotu Covid-19 izplatības riskus, ir izstrādāts Latvijas, Igaunijas un Lietuvas Ārlietu ministriju saprašanās memorands par ceļošanas ierobežojumu atcelšanu dzelzceļa, gaisa, jūras un autotransportam un sadarbību šajā jomā Covid-19 krīzes laikā. Ceļot starp Baltijas valstīm var, ja persona pēdējās 14 dienās nav apmeklējusi citas valstis vai tai nav noteikta pašizolācija vai karantīna.

Apmeklētājiem Latvijā atkal pieejami dažādi tūrisma objekti. Apmeklētājiem Latvijā atkal pieejami dažādi tūrisma objekti - dabas takas, skatu torņi un bākas. No 14. maija Ovišu, Užavas un Akmeņraga bākas atkal pieejamas apskatei arī no iekšpuses. No 16.maija apmeklētājiem pieejamas Dabas aizsardzības pārvaldes (DAP) apsaimniekotās dabas takas un skatu torņi visos Latvijas reģionos. DAP Latvijas īpaši aizsargājamajās dabas teritorijās ir izveidojusi un uztur 748 dabas tūrisma un infrastruktūras objektus - laipas, takas, skatu torņus, velomaršrutus, atpūtas vietas, stāvlaukumus, informācijas stendus. Vairākos maršrutos, kas ietver šauru laipu posmus, tādējādi liedot brīvi samainīties pretim nākošiem tūristiem, arī turpmāk būs spēkā noteiktais vienvirziena kustības virziens. Apmeklētājiem jāņem vērā, ka vēl kādu laiku nebūs iespējams apmeklēt Mākonkalnu Rāznas Nacionālajā parkā, kur notiek kāpņu remonts.

(Ziņas no portāliem www.tvnet.lv un lsm.lv)

Muzeji atkal strādā

Profesionālie svētki šoreiz klusāki

Irēna Tušinska

Starptautiskās Muzeju dienas svinības vakar, 18.maijā, noritēja citādāk, nekā ierasts, - plašu masveida pasākumu un jau ierastās "Muzeju nakts" vietā Balvu Novada muzejs iedzīvotājus iepriecināja, vienkārši atverot muzeju individuāliem apmeklētājiem. Savukārt Viļakas Novada muzejs iegriezies savās telpās aicinās ne agrāk kā 25.maijā. Turpretim Rugāju un Baltinavas novada muzejos individuālie apmeklētāji bija gaidīti jau kopš 12.maija, kad spēkā stājās ierobežojumu atvieglojumi.

Balvu Novada muzeja vadītāja IVETA SUPE stāsta, ka "Muzeju nakts" atcelta visā Eiropā, tādēļ šogad tā nenotika arī Balvos: "Uz "Muzeju nakti", cerams, gaidīsim iedzīvotājus nākamgad, bet neviens nav atcēlis 18.maiju - Starptautisko muzeju dienu. Tā kā nesen stājušies spēkā vairāki ārkārtēja stāvokļa atvieglojumi, arī muzeji atkal drīkst savas durvis vērt apmeklētājiem. Tādēļ 18.maijā, Starptautiskajā muzeju dienā, sākām uzņemt individuālos apmeklētājus. Interesei var nākt skatīties gan pastāvīgo ekspozīciju, gan arī izstādi no muzeja krājuma."

I.Supe pastāstīja, ka kopš 18.maija muzejs būs atvērts ierastajos darba laikos - no otrdienas līdz sestdienai, sākot no pulksten 10 līdz 17, bet sestdienās - no 11 līdz 16. Muzeja vadītāja neslēpa, ka šobrīd vēl tiek izstrādāta kopīga muzeju darbības noteikumu platforma: "Pagaidām individuālie apmeklētāji var ierasties bez iepriekšējas pieteikšanās, taču vairāku cilvēku grupai, piemēram, ģimenei, būtu vēlams iepriekš pieteikties, lai rezervētu apmeklējuma laiku. Nedomāju, ka no pirmās atvēršanas dienas uz muzejiem dosies tūkstošiem cilvēku. Katrā gadījumā kopš šīs nedēļas ir iespēja iepazīt mūsu muzeja mākslas krājumus plašākā izstādē."

I.Supe apgalvo, ka arī karantīnas laiks muzejā bijis pietiekami noslogots: "Strādājām ar datu ievadīšanu muzeju kopkatalogā, ar juridiskās dokumentācijas kārtošānu un tamlīdzīgi. Daļu šī darba darījām attālināti, jo mūsdienu tehnoloģijas to atļauj."

Viļakas Novada muzejs savas durvis plāno vērt vēlāk -

sākot ar 25.maiju, jo steidz pabeigt Aivja Pizeļa mākslas izstādes sagatavošanu, ko plānots izrādīt līdz 17.jūlijam, kā arī citus sagatavošanas darbus. Muzeja vadītāja RITA GRUŠEVA atklāj, ka līdz ārkārtējās situācijas beigām muzejs strādās no pirmdienas līdz piektdienai un būs atvērts no pulksten 9 līdz 17, bet nedēļas nogalēs būs slēgts: "Muzeju atvēršana ir balstīta uz sanitāro protokolu, ko ir apstiprinājusi Kultūras ministrija. Šobrīd, iesaistoties Latvijas muzeju biedrības rīkotajā kampaņā "Tiekamies tagad", esam saņēmuši norādījumus par kopējo stilu, kā muzejos izvietot attiecīgās uzlīmes un piktogrammas apmeklētāju un muzeja darbinieku drošības nodrošināšanai. Viens no noteikumiem, ka muzejā katram apmeklētājam jānodrošina četru kvadrātmetru platība."

R.Gruševa apgalvo, ka darba trūkumu karantīnas laikā neizjuta. Drīzāk otrādi - varēja pievērsties novada vēstures pētniecībai un tiem darbiem, kam ikdienā neatlika laika. Turpinājās divu nesen apstiprināto projektu īstenošana. "Karantīnas laikā iesniedzām vēl vienu projektu par Loginu senkapos atrasto kaulu analīzi. Vai to apstiprinās, zināsim jūnijā. Šajā laikā veikts arī kosmētiskais remonts divās muzeja telpās, kā arī, sadarbojoties ar Rīgas un Izraēlas ebrejiem, iesniedzām materiālus plānotās grāmatas par mūspuses ebrejiem izdošanai," pastāstīja R.Gruševa. Tāpat karantīnas laikā turpinājās darbs ar muzeja krājumiem, elektronisko datu bāzi, nacionālā muzeju kopkataloga aizpildīšanu, priekšmetu pieņemšanu muzeja krājumā, to apstrādi, pārbaudi un tīrīšanu. Lai gan priecājas par ierobežojumu atcelšanu, R.Gruševa ir nedaudz nobažījies, kā jaunie noteikumi ietekmēs pasākumu rīkošanu: "Nezinu, kā varēsim noteikt, kurš drīkstēs un kurš nedrīkstēs tos apmeklēt."

Rugāju Novada muzeja vadītāja VELGA VĪCUPA pastāstīja, ka kopš 12.maija, ievērojot visas noteiktās prasības, muzejs ir atvērts individuāliem apmeklētājiem. Viņa atgādināja, ka joprojām iespējams apskatīt ne tikai muzeja pastāvīgo ekspozīciju, bet arī martā aizsāktā Balvu invalīdu biedrības dalībnieku kolāžu izstādi. Arī Baltinavas Novada muzejs savas durvis vēra datumā, kad atcēla ierobežojumus. Muzeja vadītāja ANTRA KEIŠA apgalvo, ka apmeklētāji ir laipni gaidīti, savukārt paralēli apmeklētāju uzņemšanai šobrīd turpinās nesen izremontēto telpu iekārtošana.

Viļakas novada domē

Zinaida Logina

29.aprīļa sēdes lēmumi Dzēsis debitora parāds

Nolēma dzēst nepamatoti aprēķināto maksu par kanalizācijas izmantošanu dzīvojamajā mājā 109,80 eiro. Minētais parāds izveidojies, SIA "Viļakas namsaimnieks" kļūdaini veicot aprēķinu par centralizētās kanalizācijas izmantošanu, kuras vispār dzīvojamajai mājai nav. Deputāti lēma dzēst konkrētās personas nepamatoti piestādītos rēķinus par centrālās kanalizācijas izmantošanu iepriekšminētās summas apmērā. Finanšu un grāmatvedības nodaļas vadītājai T.Locānei uzdeva veikt debitora parāda norakstīšanu.

Izmaiņas Finanšu komitejas sastāvā

Finanšu komitejas un saimniecisko jautājumu komitejas sastāvā ievēlēja deputāti Inesi Pravu.

Piešķir līdzfinansējumu

Piešķīra līdzfinansējumu 2/18 domājamo daļu apmērā, kas ir 2234,28 eiro, Upītes ciema Stabļovas ielas 4 daudzdzīvokļu mājas jumta nomaīnai. Slēgs līgumu ar būvnieku par piešķirtā līdzfinansējuma samaksu, lēmuma izpildes kontroli nodos Finanšu un grāmatvedības nodaļai. Līdzfinansējumu piešķirs Šķilbēnu pārvaldes teritorijas apsaimniekošanas budžeta tāmē.

Nēms aizņēmumus

Uz 20 gadiem ņems aizņēmumu 261 092 eiro apmērā no Valsts kases ar tās noteikto procentu likmi ēkas Balvu ielā 10 vienkāršotai atjaunošanai - grupu dzīvokļa un dienas aprūpes centra izveidošanai personām ar garīga rakstura traucējumiem. Aizņēmuma izņemšanas laika grafiks - 2020.gada maijs. Aizņēmuma atmaksu garantēs ar Viļakas novada pašvaldības budžetu. Aizņēmuma atmaksu veiks, sākot ar 2021.gada

1.janvāri. Uz līdzīgiem nosacījumiem ņems aizņēmumu no Valsts kases 225 910 eiro apmērā ar tās noteikto procentu likmi ēkas Abrenes ielā 9, Viļakā, vienkāršotai atjaunošanai - grupu dzīvokļa un dienas aprūpes centra izveidošanai personām ar garīga rakstura traucējumiem. Aizņēmumu 54279 eiro apmērā ar tās noteikto procentu likmi no Valsts kases ņems arī mācību darbnīcu ēkas remonta Pils ielā 14 projekta "Zaļā tūrisma maršrutu attīstība Latvijas un Krievijas pārrobežas reģionā, izveidojot vienotu ilgspējīgu attīstību mazām pilsētām un lauku teritorijām" realizācijai. ņems aizņēmumu 31 329 eiro apmērā no Valsts kases ar tās noteikto procentu likmi Valsts un Eiropas Savienības atbalsta pasākuma Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai Latvijas Lauku attīstības programmas 2014.-2020.gadam pasākuma "Pamatpakalpojumi un ciematu atjaunošana lauku apvidos" projekta "Grants seguma ceļa "Upīte-Nikolajevka" pārbūve Viļakas novada Šķilbēnu pagastā" projekta realizācijai.

Lemj par maksas pakalpojumiem

Deputāti noteica cenu maksas pakalpojumiem, piemēram, traktora "MTZ-80" noma par vienu stundu būs 19,25 eiro ar PVN, universālā ekskavatora-iekrovēja "Hidromek HMK 102S SUPRA" noma, izmantojot hidraulisko triecienāmuru, būs 32,72 eiro par stundu ar PVN, krūmgrieža/trimmera noma - 8,65 eiro par stundu ar PVN.

Atbrīvo no telpu nomas maksas

Atbrīvoja VAS "Latvijas Pasts" no nomas maksas par iznomātajām telpām Viļakas novada teritorijā ārkārtējās situācijas laikā.

Piešķir atvaļinājumu

Pieņēma lēmumu par atvaļinājuma piešķiršanu Viļakas novada domes priekšsēdētājam Sergejam Maksimovam.

Vai prasība sabiedriskajā transportā obligāti lietot aizsargmaskas nesis gaidīto rezultātu?

Viedokļi

Grūti prognozēt, kā situācija attīstīsies tālāk

ALĪNA STUBAILOVA, ģimenes ārste Viļakā

Atbilde uz jautājumu, vai prasība sabiedriskajā transportā obligāti lietot aizsargmaskas, nav viennozīmīga. Manuprāt, šī ierobežojumu pastiprināšana ir novēlota, tādēļ grūti spriest, kādu rezultātu ar to grib panākt. Ir pierādīts, ka distancēšanās, tai skaitā sa-

abiedriskajā transportā, ir pietiekama, lai ierobežotu vīrusa izplatību. Jāatceras, ka ķirurģiskā maska vai lakats ierobežo sīko mikrobu daļiņu izplatību gaisā un vairāk būtu nepieciešami simptomātiskiem pacientiem, kuri klepo un šķauda. Kaut gan tādiem nebūtu ieteicams atrasties sabiedriskā vietā, veikalā vai darbā, it īpaši šī brīža situācijā. Diemžēl parasta maska vai lakats pietiekami nevar pasargāt no pilienu ar vīrusu daļiņām ieelpošanas. Tam nepieciešami nopietnāki aizsarglīdzekļi ar filtriem – respiratori.

Runājot par vīrusa izplatību un ķirurģisko masku lietošanu, lielas vienprātības nav arī pašu mediķu vidū. Vieni uzskata, ka tās nepieciešamas obligāti, citi domā, ka masku nēsāšanai lielas jēgas nav. Ko šādā gadījumā darīt cilvēkam? Ievērot noteikumus, par kuriem visi mediķi ir vienprāt – tā ir 2 metru distancēšanās un regulāra roku mazgāšana, kas ir ļoti svarīga.

Izsludinātā pandēmija un noteiktā ārkārtas situācija diemžēl dažiem kļuvusi par lielisku iespēju nopelnīt. Cena ķirurģiskajām maskām palielinājusies vairākkārt. Piemēram, iepakojums ar 50 kvalitatīvām ķirurģiskajām maskām tagad ar visu PVN maksā 32 eiro, iepriekš – zem 15. Tas pats vērojums arī ar dezinfekcijas līdzekļiem. Ja iepriekš puslitra tilpuma pudele

maksāja zem 4 eiro, tad tagad vairāk nekā 8 eiro. Šobrīd šis lauciņš patiešām ir viens no pelnošākajiem. Turklāt nepamet sajūta, ka maskas ražo tik ātri, cik vien var, nepiedomājot par to kvalitāti, jo galvenais taču ir saražot. Šobrīd obligāta masku nēsāšana paredzēta sabiedriskajā transportā un arī tad, ja kādā no medicīnas iestādēm jādodas uz izmeklējumiem. Ļoti ceru, ka tik daudz mūsu vidējais Latvijas iedzīvotājs var atļauties. Savukārt, ja kādam ar sabiedrisko transportu jābrauc katru dienu, pieļauju, ka vienkāršāk tomēr izmantot kādu lakatiņu, kuru vakarā var izmest un no rīta tīru lietot atkal. Tas noteikti būs lētāk.

Informācija par Covid-19 un visu, kas ar to saistīts, nepārtraukti mainās, tādēļ grūti visam izsekot. Grūti arī prognozēt, kas mūs sagaidīs rudenī, kad nāks dažādi citi vīrusi, piemēram, gripa. Vai tajā brīdī koronavīruss jau būs garām, neviens nezina. Tieši tādēļ svarīgi jau laikus padomāt par sezonālajām vakcīnām. Katrā ziņā prognozēt tālāko Covid-19 attīstību ir praktiski neiespējami. Šajā jautājumā viedokļi dalās, un to ir ļoti daudz. Situācija kļuvusi dinamiska, dažbrīd dramatiska un nogurdinoša, tā *izsmēlusi* jau daudzus cilvēkus. Lielās universitātes arī situāciju prognozē atšķirīgi. Viena uzskata, ka uz

vasaru tas viss beigsies, bet citas uzsver, ka viss vēl priekšā. Tai pat laikā redzam, ka citās valstīs saslimšanas vilnis tikai uzņem apgriezienus. Taču, neskatoties uz to visu, mums ir jācer. Šobrīd likts uzsvars uz vakcīnas izstrādi, pie kā daudzas valstis cītīgi strādā. Žurnālā "Latvijas Ārsts" lasīju par ārstēšanās stratēģijām un sapratu, ka šobrīd notiek ļoti daudz un dažādi pētījumi. Zinātnieki smago pacientu ārstēšanai mēģina kombinēt dažādus sarežģītu grupu nopietnus medikamentus. Kaut kādi rezultāti šai visai darbībai ir, taču jāatceras, ka tie ir tikai kombināciju izmēģinājumi.

Manuprāt, no Covid-19 jau noguruši visi – gan mediķi, gan pacienti, gan sabiedrība kopumā, jo mums visiem liegta zināma brīvība. Prieks, ka no 12.maija pamazām kaut kāda dzīvība jau sāk atgriezties. Es ļoti, ļoti ceru, ka šajā laikā mēs daudz nebūsim pazaudējuši. Kaut gan ārzemju prese jau raksta par negatīvajām tendencēm – pēdējā laikā paaugstinājies spontāno abortu skaits, arī akūto sirds un asinsvadu slimību skaits. Un tas ir saprotams. Cilvēki laikus netika pie speciālistiem, baidījās nākt uz polikliniku nodot analīzes, kaut gan bija nepieciešama kontrole. Šobrīd vienīgais, ko varam darīt – distancēties un mazgāt rokas. Pārējo rādīs laiks.

Valdība cenšas radīt iespaidu, ka rīkojas

INGARS PĒTERSONS, balvenietis

Viņķele, Kariņš un citi *gudrie* visu laiku ir uzsvēruši, ka maskas nepasargā no slimības. Vai ir izgudrotas labākas maskas? Nē, tieši otrādi! Ir parādījušies dažādi lēti pakāpda-rinājumi, un to apliecina Nacionālā veselības

dienesta nespēja iegādāties labas maskas. Tad ko varam runāt par to masku kvalitāti, kuras par 20 reizes augstāku cenu tirgo visādās vātrūmēs? To, ka maskas nepasargā, apliecina tas, ka nav konkrētas prasības lietot atbilstošu standartu maskas, bet pieļaujama šalju un, piemēram, lakatiņu lietošana. Tātad vai nu kāds ir apmaksājis šādu likumu par masku lietošanu, lai būtu lielāks noiets JEBKĀDAS kvalitātes maskām, vai arī valdība nespēj neko izdomāt vīrusa ierobežošanai un cenšas radīt rīcības iespaidu. Maskas neatrisinās vīrusa izplatību, jo uzšķaudišana virsū citam cilvēkam nav tas populārākais inficēšanās veids. Ja vīrusi būs visapkārt – uz durvju rokturiem, uz autobusa rokturiem, veikalos uz miltu vai cukura pakām, uz kāpņu telpas margām, tad izvairīties no vīrusa ir gandrīz neiespējami. Ja maskas ir noderīgas tikai inficētajiem, bet nespēj pasargāt neinficētos, tad šis jautājums jāskata radikāli. Inficētajiem jāsež mājās vai jāguļ slimnīcā, un nav ko vāzāties apkārt!

Pats šobrīd ikdienā cenšos ierobežot savu pārvietošanos – to daru tikai nepieciešamības gadījumos, piemēram, lai palīdzētu saviem radniekiem. Protams, dodos arī pastaigās

svaigā gaisā, jo nepārtraukti atrasties tikai starp četrām sienām nūdien nav veselīgi. Esmu iegādājies arī oksimetru – pārnēsājamo ierīci, kas nosaka skābekļa daudzumu asinīs, un medicīnas termometru ķermeņa temperatūras noteikšanai. To izdarīju arī tā iemesla dēļ, ka man ir četras hroniskas slimības, kas rada ļoti augstu risku gadījumā, ja saslimtu ar koronavīrusu. Līdz ar to cenšos pastiprināti kontrolēt savu veselības stāvokli. Regulāri arī vēdinu savu dzīvokli, pie atvērta loga vingroju. Protams, svaigs gaiss saslimšanas gadījumā neizārstēs, bet tas palīdz preventīvos nolūkos. Arī roku mazgāšana ir svarīga, bet higiēna jāievēro ne tikai šī brīža ārkārtas situācijā. Jāatziņš, šobrīd bailes no koronavīrusa ir samazinājušās, nekā bija sākotnēji. Tādēļ aicinu ikvienu cilvēku nepazaudēt modrību, jo pieradumam ir liels spēks, un pierast pie koronavīrusa izplatības un zaudēt modrību ikdienas gaitās ir bīstami. Piemēram, pavisam nesēn kādā veikalā Balvos novēroju situāciju, ka cilvēki rindā pie kases stāvēja čupiņā – tikai kādu pusmetru viens no otra. Tā rīkoties nedrīkst, jo tiek apdraudēta ne tikai sava, bet arī citu cilvēku veselība un pat dzīvība. Saprotu, ka Balvos, vismaz pēc

oficiālās informācijas, nav koronavīrusa, bet tik un tā jābūt atbildīgiem. Pats stāvēju rindas galā, ievērojot pietiekamu distanci no pārējiem.

Vai ir pamats dažādām savvēstības teorijām par koronavīrusu un, kā saka, aiz tā visa kaut kas stāv? Uz šo jautājumu patiešām ir grūti atbildēt. Arī to, vai koronavīruss ir izplatīts apzināti, nevaru apgalvot. Tomēr daudz kas liecina par to, ka šis vīruss varētu būt cilvēku darbs, proti, mākslīgi radīts laboratorijās. Tajā pašā laikā nekādā gadījumā negribas sabiezināt krāsas un lieku reizi piešķilt uguni jau tā lielajā eļļas mucā.

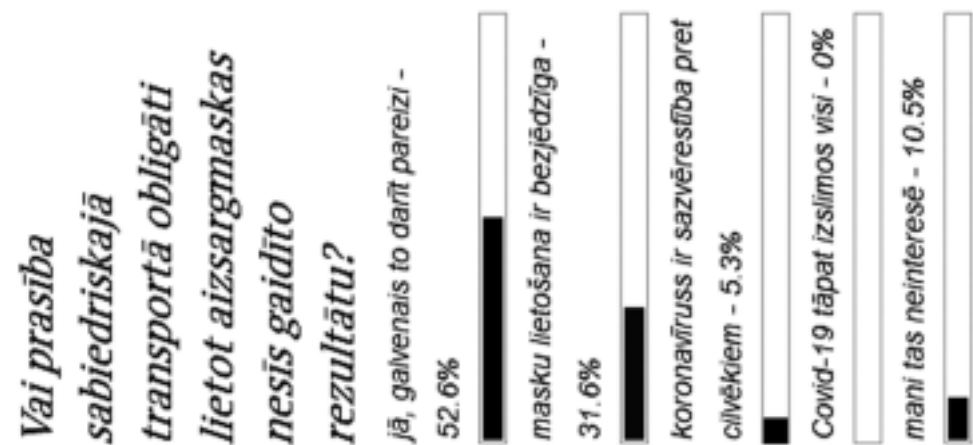
Aiz kalniem nav Līgo svētki. Vai pēc šo svētku svinēšanas nebūs koronavīrusa uzliesmojuma? Ir ļoti liels risks, ka uzliesmojums būs. Tādēļ mani ļoti interesē, kāda šajā jautājumā būs valdības nostāja? Uzskatu, ka šogad Latvijas iedzīvotājiem vajadzētu aizliegt svinēt šos svētkus. Tomēr ļaujamos uz cilvēku godaprātu, ka Līgo un Jāņu dienas tiks svinētas tikai nelielā un sev zināmu cilvēku lokā, netaisot nekādus lielus jampadračus.

Viedokļus uzklusija S.Karavoičika un A.Ločmelis

Re, kā!

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Kā aizrit skolēnu/studentu ikdiena Covid-19 laikā?

Viņi dzīvo pēc #paliecmaļās saukļa režīma

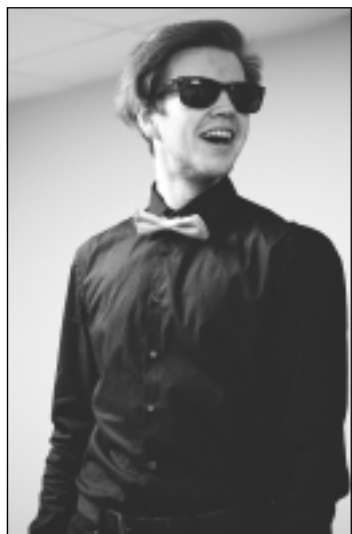
12.marts - datums, kas paliks atmiņā ikvienam Latvijas pilsonim. Šajā dienā saistībā ar Covid-19 izplatīšanos valstī tika pieņemti noteikumi par ārkārtas stāvokļa ieviešanu. Slēdza visas izglītības iestādes, un 13.martā, kas bija piektdiena, neviens skolēns/ students vairs nedeļās savās ierastajās mācību gaitās, bet palika mājās. Viņu dzīve krasī mainījās, un tā, bez lielām izmaiņām, turpinās joprojām. Kopš ārkārtas stāvokļa ieviešanas jau pagājuši vairāk nekā divi mēneši, tāpēc uzrunājam vairākus skolēnus un studentus, lai uzzinātu, kā paiet viņu ikdiena un mācības šajā ierobežojumu laikā.

Šis viennozīmīgi nav viegls laiks. Mācības attālināti mums visiem sagādā daudz grūtību. No sirds jūtu līdzīgi visiem tiem, kam šogad jāpabeidz vidusskola, jāprezēntē savs kvalifikācijas darbs, jāpabeidz augstskola un citiem, kas ir pārmaiņu priekšā. Varu tikai iztēloties, kā jūtas jaunieši, kas ir tik svarīgā savas dzīves posmā, bet tik daudz kas ir liegts. Ticu, ka viss beigsies labi un ikdiena sākartosies pati no sevis. Galvenais ir saglabāt ticību sev un saviem spēkiem!

Man arī, protams, bija dažādi mērķi šim pavasarim, no kuriem uz doto brīdi ir jāatsakās. Vēlējos piepildīt savu sapni un sākt strādāt slimnīcā, taču neklātienē medicīnas apgūšana izrādījās grūtāka nekā gaidīju. Šķiet, šādā situācijā efektīvāk būtu pabeigt mācības un tad strādāt, lai maksimāli daudz spēka un iedvesmas ieguldu savās ikdienas gaitās. Kopumā es nejutu nomākta dažādu sociālo ierobežojumu dēļ. Noteikti esmu intraverta. Spēku smeļos vienatnē – klausos, kā putni dzied dzestrajās rītos, dievinu pastaigas siltajos saulrietos un kafijas baudīšanu uz terases.

Visvairāk novērtēju laiku ar saviem mīļajiem. Esot klātienē lekcijās, biju prom no mājām un pārdzīvoju, ka nesatieku savu ģimeni tik bieži. Tagad varu atgūt zaudēto laiku. Aicinu jauniešus pavadīt tik daudz laika, cik vien var ar saviem vecākiem, māsām un brāļiem, jo mums ir dota brīnišķīga iespēja būt blakus saviem vismīļākajiem cilvēkiem uz visas pasaules...

ALĪNA FJODOROVA

Covid-19 noteikti ir ietekmējis manu ikdienas dzīvi. Pirms šī vīrusa šķīta, ka beidzot biju izveidojis produktīvu un lietderīgi aizpildītu laika grafiku. Tomēr, sākoties ārkārtas situācijai valstī, ir notikušas dažādas izmaiņas manā dzīvē. Viena no lielākajām izmaiņām - attālinātās mācības. Pirms tam šķita, ka tas būtu tik patīkami – necelties no rītiem un neiet uz stundām -, taču esmu sapratis, ka mācīties mājās ir daudzreiz sarežģītāk, jo tas prasa gan lielu motivāciju, gan piepūli uzdotā darba apjoma dēļ.

Arī ikdienas dzīvē ir notikušas vairākas izmaiņas. Tādas aktivitātes kā tautu deju nodarbības vairs nenotiek, bet ļoti novērtēju, ka ir vēl iespēja trenēties vieglatlētikā. Varētu teikt, ka šie treniņi ir kā ļoti labs digitālais detokss. Protams, ir arī palielinājies brīvā laika daudzums, kurā var attīstīt kādu no hobijiem un pilnveidot sevi. Šis, manuprāt, ir viens no lielākajiem plusiem šajā situācijā. Esmu sācis lasīt vairāk grāmatu, ko pirms Covid-19 vīrusa parādīšanās nebiju darījis laika trūkuma dēļ. Kaut arī ir aizritējis samērā ilgs laiks kopš pandēmijas sākuma un jau izveidojies pielāgots dienas režīms, tomēr vēl joprojām ir vēlme, lai viss atgrieztos atpakaļ vecajās slīdēs.

ERNESTS MEŽALS

No vienas puses šādi - attālināti - mācīties ir vieglāk, no otras - sarežģītāk. Vieglāk tādā ziņā, ka laiku varu plānot pati, mācīties no rīta vai vakarā, kā pašai izdevīgāk. Sarežģītāk, jo speciālajos priekšmetos, piemēram, tektonikā un formu maketēšanā, vajag vairāk iedziļināties un vairāk pētīt internetā piemērus, lai varētu paveikt uzdevumu. Un, protams, nav vairs ātri jāceļas no rītiem. Kas attiecas uz ikdienu, pārāk neiespringstu šajā situācijā, bet piesardzības noteikumus tomēr ievēroju. Lieki nebūtu ar sabiedrisko transportu, retāk eju uz veikalu un ievēroju distanci no citiem. Vakaros vairāk dodos pastaigās svaigā gaisā, cenšos darīt to, kam kādreiz nebija tik daudz laika

VANDA GABRIELA KONOVALE

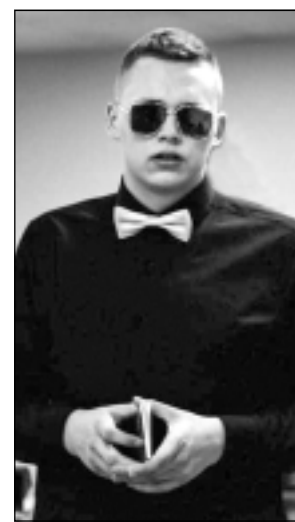
Paslaik mācību process notiek attālināti, izmantojot dažādus saziņas līdzekļus. Lielāko dienas daļu veltu mācībām, apmeklējot tiešsaistes stundas, pildot uzdotos uzdevumus un gatavojoties eksāmeniem. Pirmā mācīšanās nedēļa ārkārtējās situācijas laikā sagādāja vislielākās grūtības, jo visa šī situācija man bija kaut kas jauns un nezināms. Šajā laikā vajadzēja apgūt jaunas iemaņas, iemācīties saplānot savu laiku, bet galvenokārt visa uzmanība bija jāpievērš mācīšanās procesam, kas mājās apstākļos ir grūti paveicams, jo vienmēr uzmanību novērš kāds blakusefekts. Straujiem soļiem tuvojas arī eksāmeni, kas šogad savā ziņā būs īpaši. Eksāmeniem esmu gatavs, taču neesmu pārliecināts, cik komfortabli būs pildīt tos sejas maskās. Konsultāciju laikā būs iespēja to izmēģināt, tad jau redzēs, kā būs. Šobrīd esmu iemācījies saplānot savu laiku tā, lai tas tiktu veltīts gan mācībām, gan brīvā laika aktivitātēm. Saulainās dienās atrodu laiku, lai pabrauktu ar velosipēdu. Tas man ļoti palīdz novirzīt domas no mācībām un izbaidīt dabas burvību, putnu čalas un pavasara plaukumu. Ikdienas steigā atrodu arī laiku, lai piedalītos dažādos konkursos. Viens no tiem bija Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes rīkotais bērnu un jauniešu konkurss "Paliec mājās!". Šis konkurss ļāva uz ārkārtējo situāciju parudzīties pavisam citādāk. Es secināju, ka šis saspringtais laiks ļauj mazliet atvilkt elpu no ikdienas rutīnas, izzināt sevi un pavadīt vairāk laika kopā ar ģimeni. Tieši tādēļ šajā konkursā es dalījos ar 10 aizraujošām nodarbēm, kā pavadīt ārkārtējās situācijas laiku mājās apstākļos. Prieks bija saņemt zvanu no konkursa rīkotājiem, kuri paziņoja, ka esmu viens no uzvarētājiem, taču ar to patīkamākās emocijas nebeidzās. Konkursa rīkotāji mēroja tālo ceļu no Daugavpils, lai pasniegtu balvu personīgi, bet "odziņa" tam visam bija pozitīvisms, kas staroja no šīm sievietēm šajā ārkārtējā situācijā. Tieši tādēļ aicinu visiem būt pozitīviem Covid-19 laikā un ar savu optimismu padarīt arī citus pozitīvākus, jo tikai kopā mēs varam uzveikt šo vīrusu.

KRISTIĀNS BOKTA

"Jauno žurnālistu skolas" lappusi sagatavoja S.Gugāne

Mācos Rīgas Mākslas un mediju tehnikumā. Salīdzinot ar citām skolām, mums otrajā semestrī palika mazāk stundu, tāpēc uzdod arī mazāk, var teikt, - mums noveicās. Grūtāk, protams, sokas tādos priekšmetos kā matemātika, jo tikai ar materiāliem no interneta, bez skolotāja skaidrojumiem, vielu saprast ir grūtāk, bet ne visi skolotāji vada tiešsaistes stundas. Tādēļ, ka jādzīvo mājās, parādījās vairāk brīva laika sev, - pa šiem diviem mēnešiem paspēju izlasīt vairākas grāmatas, intensīvāk nodarbojos ar sportu... Tomēr atrasties mājās ir ļoti nogurdinoši un sarežģīti, tāpēc gribas ātrāk atgriezties skolā.

VERONIKA JONOVA

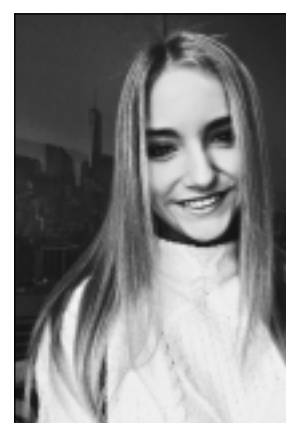
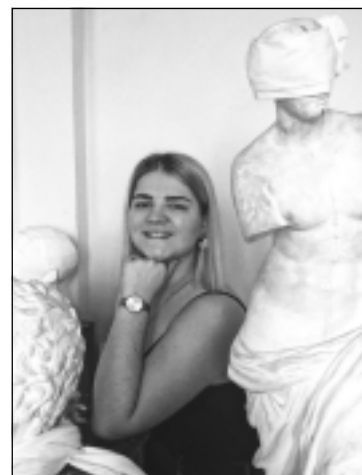

Attālinātās mācības ir diezgan sarežģīts process gan skolēniem, gan skolotājiem, bet arī interesants posms šajā valstī notiekošajā situācijā. Tā kā esmu 12.klases absolvents, nedaudz uztrauc eksāmenu sagatavošanās process un norise, lai veiksmīgi nokārtotu pēdējos pārbaudes darbus. Katru dienu man ir vairākas mācību stundas un diezgan daudz mājas darbu, ar kuriem, uzskatu, veiksmīgi tieku galā. Reizēm, kad tos izpildu, jau ir vēls vakars. Tad tiekos ar draugiem, lai pasportotu vai izklaidētos, braukājot ar mašīnu. Protams, ir arī pienākumi mājās, kas jāizdara. Ir jāspēj izvērtēt prioritātes, saņemties un izdarīt. Pietrūkst tikšanās ar klasesbiedriem klātienē, bet tas ir īslaicīgi. Saviem pārējiem 12.klasu absolventiem novēlu veiksmīgi nokārtot eksāmenus un izdarīt pareizo izvēli, izvēloties nākotnes profesiju!

RIHARDS KACĒNS

Esmu pirmā kursa studente - mācos Rīgas Dizaina un mākslas vidusskolā. Šobrīd dzīvoju mājās Balvos. Uz doto brīdi šķiet, ka attālinātā mācīšanās ir mazliet sarežģīts process un kas nepieredzēts, bet man patīk dzīvē izaicinājumi, tāpēc šobrīd to uztveru kā vienu no tiem. Iespējams, mājās ir kā iedvesmas avots un radošā vieta, kur radīt kaut ko jaunu. Šis ir brīnišķīgs laiks, jo tagad varu būt vairāk kopā ar savu ģimeni.

MONTA RIPA

varēšu ar draugiem pavadīt vairāk laiku kopā.

LUĪZE MAKSIMOVA

Kāds būtu labākais pensionēšanās vecums

Kurš skrien kā vējputenis, kurš arī nē

Ja būtu brīvi no finansiāliem ierobežojumiem, lielākā daļa Latvijas iedzīvotāju vēlētos doties pensijā 55 gados. Tā noskaidrots kādas bankas pasūtījuma aptaujā. Tikai aptuveni katrs piektais iedzīvotājs par labāko pensionēšanās vecumu atzīst pašreizējo likumdošanā noteikto laiku, kas ar 2020.gada 1.janvāri sasniedzis jau 63 gadus un 9 mēnešus.

Vai došanās pensijā ir patikams, vai arī grūtsirdīgs laiks, kādi ir tā lielākie plusi un minusi, - centāties noskaidrot sarunās ar iedzīvotājiem.

Balveniete LUDMILA ĶERĢE atzīst, ka pensijas gadu cilvēki šo tēmu īpaši neapspriež. Vienkārši katrs dzīvo savu ikdienu, kad satiekas, *palamā* valdību, pasūkstās par iztikšanu un tamlīdzīgi.

Viņai pašai mūža lielākais devums ir bijis darbs tirdzniecībā, bet, sākoties *juku laikiem*, šī iespēja pazuda. Ludmila ir izbaidījusi arī bezdarbnieces statusa *labumus*, beigusi bilancspējīgu grāmatvežu kursus, pamācījusies angļu valodu. Kādu laiku viņai izdevās pastrādāt optikas veikalā, un tad klāt bija arī īstais tobrīd noteiktais pensijas vecums – 62 gadi, un viņa kļuva oficiāla pensionāre. Kopš pensionēšanās nekādu darbu vairs nestrādāja, taču pati uzskata, ja šāda iespēja tolaik būtu bijusi, tomēr strādātu. Vienkārši Balvos piemērota darba iespēju šādā vecumā vairs nav, - viņas pārlicība.

Savukārt ANTOŅINA LOČMELE, sabiedrībā pazīstamā literāte Santa Mežābele, sevi raksturo kā ļoti netipisku pensionāri. Šo statusu viņa ieguva jau 56 ar pusi gados. Jā, bija jauna, taču šis statuss saistāms ar personīgās dzīves traģēdiju, jo bojā aizgāja dēls, un Antoņina nevēlējās atgriezties darbā skolā. Pati atzīst, ka šis laiks bijis psiholoģiski ļoti depresīvs, nav bijis spēka lūkot pēc kādas darbavietas, bet darbs, iespējams, tolaik būtu bijis labākās zāles. Taču vēlākie gadi viņai izvērsušies visai enerģiski un darbīgi. Desmit gadus rakstīja romānus, kādu laiku strādāja arī kā pašnodarbinātā.

Dzīve mājās

Jau pieminētajā aptaujā būtiski atšķiras vīriešu un sieviešu attieksme pret atbildi 'pensijā labāk neietu, turpinātu strādāt'. Vīrieši to izvēlējusies gandrīz 14%, bet sievietes tikai 3,4%. Tāda atšķirība norāda uz dzimumu atšķirību attiecībā uz jēgpilnu nodarbošanos, kur vīriešu dzīves kvalitāte lielā mērā atkarīga, vai viņam ir iespējams strādāt ārpus mājas. Savukārt sievietēm darbošanās mājās nesaistās ar dzīves jēgas zaudēšanu. Tā to komentē sociālantropologs Klāvs Sedlenieks.

Arī Ludmila dzīvošanu mājās neuztvēra kā briesmīgu notikumu savā turpmākajā dzīvē. Pati saka: "Esmu optimiste un turpmāko ikdienu pieņemu pašsaprotami. Nav manos spēkos izmainīt neiespējamo. Darbu varētu atrast Pierīgā, bet ne Balvos. Tad pie manis bija arī mazbērni. Tagad gan, kopš viņi ir prom ārzemēs, dzīvoju viena. Varētu braukt dzīvot pie viņiem uz Angliju, taču tas nav domāts man." Viņai ierastās dzīvesvietas plusi palikuši nemainīgi arī pensijas laikā. Proti, izejot uz ielas, mājās tik ātri atgriezies nemaz nav iespējams, jo vienmēr var satikt cilvēkus, ar kuriem parunāties, padalīties iespaidos un uzzināt jaunumus. Tagad vīrusa pandēmijas laikā no mājas viņa gan iziet retāk – reizi nedēļā uz veikalu, lai iepirktos. Pavasari un vasarā lielākās rūpes saistās ar dārzu Ezermalā, lai gan ir dienas, kuras var mierīgi pavadīt arī mājās. "Sēdēt tikai četrās sienās gan nevar. Cilvēkam ir jākustas," ir pārliecināta Ludmila.

Antoņina Ločmele savu pedagoga talantu liek lietā joprojām, audzinot un skolojot meitas aizbildniecībā paņemto 6.klases dēlenu. Pati saka, ka tas ir nopietns, sarežģīts un apgrūtināts darbs, sevišķi tagad, kad jāmācās attālināti. Mācības gulstas arī uz vecāku pleciem. Rakstniece neslēpj, ka viņai tas nav viegli, un māc nožēla, ka laiku nevar izmantot atbilstoši savām interesēm. Antoņinai pietrūkst pozitīvās saiknes ar sabiedrību, ar domubiedriem.

Nākas pielāgoties citam līmenim

Cilvēki dzīves laikā pierod arī pie noteikta dzīves līmeņa. Ideālā variantā to gribētos saglabāt arī pēc aiziešanas pensijā. Bet kā ir realitāte?

Ludmila atzīst, ka realitāte ir gluži citāda, jo, aizejot pensijā, materiālā situācija strauji mainās. Pirmajos pensionēšanās gados vēl bijis iespējams kaut ko ietaupīt, tagad vairs nē. Cenas ar katru gadu palielinās. Viņa praktizē tā, ka pēc pensijas saņemšanas uzreiz apmaksā visus komunālos pakal-

pojumus un rēķinus, un šim nolūkam patērē pusi pensijas. Ar atlikušo pusi cenšas izdzīvot mēnesi, lai gan ne vienmēr tā sanāk, jo reizēm nākas *aizņemties* no pašas iekrājuma. Mēnešos, kad nav apkures, rēķinu summas sanāk it kā mazākas, lai gan arī pavasari, sākoties dārza darbiem, rodas papildus tēriņi. "Tā naudiņa, ko valdība mums pieliek, ir tik nemanāma, salīdzinot ar cenu kāpumu. Ikdienišķās lietas - maize, piens, krējums, tas viss tomēr ir tik dārgs. Cenšos pirkt produktus, kam veikalā ir atlaides," viņa skumji atzīst. Ludmila gan bilst, ka cilvēkam vajadzētu tomēr arī mazāk ēst. Viņa sev kaut ko gatavo katru dienu, ja nu vienīgi zupa, ielikta ledusskapī, noder pāris dienām. Atzīst, ka neekonomē karsto ūdeni, jo radusi traukus mazgāt zem tekoša ūdens, nelietojot ķīmiskos līdzekļus.

Dzīves rocība, saņemot pensiju, strauji izmainīja arī Antoņinas dzīvi. Pati saka: "Visu mūžu, kopš aizgāju pensijā, dzīvoju zem valstī noteiktā iztikas minimuma. Tas nozīmē, ka nevaru ceļot, kur vēlos, nevaru iegādāties grāmatas un presi, man nav mājas viesību, vārdu sakot, esmu ierobežota, un tas ļoti nomāc."

Rītos var ilgāk pagulēt

Pensijas vecums saistās arī ar daudz vairāk brīva laika. Kā liecina aptauja, beidzot cilvēkiem ir laiks nodarboties ar hobijiem, izlasīt grāmatas, noskatīties kino un teātra izrādes, arī paceļot, ja vien tam ir finansiālās iespējas.

Ludmilai dienas režīma nav. Viņa mil rītos pagulēt un šo prieku sev neliedz. Dažreiz gan izjūt sirdsapziņas pārmetumus, ka diena pagājusi visai haotiski. Rītos noteikti klausās Latvijas Radio programmas, lai uzzinātu laika ziņas un svarīgākos notikumus. Arī vakarpusē nevar iztikt bez ziņu kanāliem, jo jāorientējas, kas notiek mūsu valstī un pasaulē. Politika viņu interesējusi vienmēr. Ar lielu interesi internetā skatās putnu dzīves notikumus, ko atspoguļo ligzdām pieslēgtās kameras.

Savukārt balveniete AUSMA PLŪME lielu daļu sava mūža veltījusi, konsultējot cilvēkus, kuri cieš no alkohola atkarības, un cenšoties viņiem palīdzēt no šīs problēmas atbrīvoties. Viņa tam veltī laiku joprojām, konsultējot un palīdzot sagatavoties vizītēm un ārstnieciskajiem seansiem. Laiku paņem arī, uzturot saikni ar radniekiem un kaimiņiem, tāpat preses izdevumu lasīšana, TV skatīšanās un tamlīdzīgi.

Ar valdību uzskati nesakrīt

Kā zināms, Latvijā pensionēšanās vecumu kopš 2014.gada 1.janvāra pakāpeniski palielina ik gadu par trim mēnešiem, līdz 2025.gada 1.janvāri abiem dzimumiem tas sasnies 65 gadus. Neoficiālās sarunās ar līdzcīvēkiem dzirdēts un arī minētās aptaujas rezultāti liecina, ka lielākās daļas iedzīvotāju uzskati nesakrīt ar valdības noteikto pensionēšanās vecuma cenzu. Daudzi vēlētos iet pensijā 55 gados.

Ludmila Ķerģe domā, ka sievietēm šis vecuma cenzs varētu būt ne vairāk par 60 gadiem: "Vajadzētu ņemt vērā Latvijas iedzīvotāju vispārējo veselības stāvokli. Daudzi taču līdz pensijai nenodzīvo. Mūsu valstī nekas nav bez maksas. Lai balvenieši aizbrauktu uz Rīgu pie laba ārsta speciālista – cik tas viņiem nemaksās?" Joprojām atliek brīnīties, kādēļ pensijas daudziem atpaliek arī no valstī noteiktā mēneša iztikas minimuma summas. Ir cilvēki, kuriem pensijas apmērs ir 80 eiro, tiesa, viņiem ir ļoti mazs darba stāžs. Ludmila, līdzīgi kā daudzi sabiedrībā, nepiekrīt arī, ka no piešķirtās pensijas zināmas summas daļas atvelk ienākuma nodokli. "Tā ir briesmīga pretruna. Es pati, visu mūžu strādājot, esmu godīgi maksājusi nodokļus. Nebūtu pareizi pensijas uzskatīt par ienākumiem, kas vēlreiz apliekamas ar nodokli," uzskata Ludmila.

Balveniete Ausma Plūme nevēlas vērtēt, vai 55 gadi būtu labākais variants aiziešanai pensijā. Viņa uzskata, ka iedzīvotājiem jāpakaļaujas savas valsts likumiem, ko nosaka valdība. Bet pensijas laiku, viņasprāt, katrs lai pavadā pēc paša interesēm, iespējām un pieredzes.

Antoņina Ločmele ļautu pašiem un arī darba kolektīvam izlemēt, cik ilgi cilvēks spēj *sakarīgi* strādāt un kad laiks iet pensijā. Likuma vārdam, viņasprāt, tagad nav nozīmes, jo dzīvē pensionāri, kur tas iespējams, paliek un strādā, protams, ar nosacījumu, ka viņi to paši vēlas un viņiem ir atbilstoša veselība. Antoņina spriež, ka, pie normālas veselības esot, pensionēties varētu ap gadiem 70. Vismaz tā liecina viņas paziņu lokā vērotais.

Ludmila Ķerģe. Sevi raksturo kā optimisti, kurai vienmēr ir padomā, ko darīt, lai laiku pavadītu saturīgi. Taču viņa nav radusi doties garās āra pastaigās, kā to dara daudzi citi pensijas gadu cilvēki, jo uzskata, ka labi izkustēties var, arī strādājot dārzā. No rītiem mil nedaudz pavigrot.

Foto - M.Sprudzāne

Antoņina Ločmele. Viņa līdz gadiem septiņdesmit skrējusi kā vējputenis, kā teikuši kaimiņi.

Foto - M.Sprudzāne

Ausma Plūme. "Pensionāram nevar būt garlaicīgi, tikai pašam jāpacenšas darboties un sekot līdzi jaunumiem radu, kaimiņu, savas pilsētas un valsts dzīvē. Reizēm jāaiziet arī uz kapiem," saka Ausma.

Foto - M.Sprudzāne

Pensionēšanās vecums valstīs

Valsts	vīrieši	sievietes
Austrija	65	60
Beļģija	65	65
Bulgārija	63/8 mēn. (būs 65)	60/8 (būs 63)
Dānija	65	65
Francija	60 (būs 62)	60 (būs 62)
Īrija	66	66
Islande	67	67
Malta	62	62
Norvēģija	62- 75	62-75
Polija	65 (abiem sasniegs 67)	60
Slovākija	62	62
Somija	65	65
Vācija	67	67
Apvienotā Karaliste	65	65
Baltijas valstis		
Latvija	63 un 9 mēn. abiem, sasniegs	65
Igaunija	63	63
Lietuva	63 (abiem 2026.g. būs 65)	61

(VSAA mājaslapā sniegtā informācija)

Lappusi sagatavoja M.Sprudzāne

Pilotam jāmācās katru dienu

VĀRDS, UZVĀRDS: Linards Purviņš

DZIMŠANAS GADS UN VIETA: 1982.gads, Varakļāni.

VECĀKI: tēvs - Ēriks Purviņš, māte - Lauma Purviņa, māsa Agnese Bagiella (dzīvo un strādā Šveicē).

IZGLĪTĪBA: Žiguru pamatskola; Viļakas Valsts ģimnāzija; Rīgas Stradiņa universitātes Rehabilitācijas fakultāte, tehniskās ortopēdijas specialitāte, privātpilotu un komercpilotu kursi.

DARBAVIETAS: tehniskais ortopēds Protezēšanas un ortopēdijas centrā Rīgā; gaisa kuģa kapteinis lidsabiedrībā "airBaltic".

ĢIMENES STĀVOKLIS: precējies - sieva Tatjana, dēls Nils (7 gadi), meita Laine (2 gadi).

DZĪVES MOTO: "Nebaidieties no nezināmiem izaicinājumiem un sekot savam mērķim."

No ortopēdijas uz aviāciju

Linards dzimis Varakļānos ārstes Laumas Purviņas un mežziņa Ērika Purviņa ģimenē. 1984.gadā ģimene pārcēlās uz Žiguriem, kur tēvs sāka strādāt Žiguru mežrūpniecības sabiedrībā, bet mamma toreizējā Viļakas slimnīcā. Absolvējis Žiguru pamatskolu, Linards ieguva vidējo izglītību Viļakas Valsts ģimnāzijā, ko absolvēja 2000.gadā. Tāpat kā lielākā daļa jauniešu šajā vecumā, arī Linards isti nezināja, ko grib studēt, tādēļ nolēma sekot mammas pēdās, izvēloties ar medicīnu saistītu profesiju. Iestājies Rīgas Stradiņa universitātes Rehabilitācijas fakultātē, tehniskās ortopēdijas specialitātē un to pabeidzis, 2004.gadā Linards sāka strādāt Protezēšanas un ortopēdijas centrā Rīgā. Taču pēc gada sapratīs, ka nevēlas to darīt līdz mūža galam, jo nespēs īstenot ieceres šajā jomā, sāka apsvērt citas iespējas.

Linards neslēpj, ka aviācijā nonāca pavisam nejauši, lielā mērā pateicoties mātai, kura tolaik jau pāris gadus strādāja lidsabiedrībā "airBaltic" par stjuarti. "Visa aviācijas atmosfēra, jauni cilvēki apkārt, kompānija, kas dinamiski attīstās - tas viss mani piesaistīja. Aviācija ļoti atšķiras no ortopēdijas jomas, kur tajā laikā viss stagnēja. Turklāt māsa, strādājot par stjuarti, bija ļoti apmierināta ar darbu, kā arī bija apceļojusi visu pasauli," iemeslus, kādēļ nolēma mainīt nodarbošanos, min bijušais žigurietis.

Solis augšup

Linarda karjera aviācijas jomā sākās tāpat kā mātai. Sākumā viņš divus gadus strādāja par lidmašīnas stjuarti. Tā kā viņam bija ar medicīnu saistīta izglītība, Linardam piedāvāja kļūt par pirmās medicīniskās palīdzības, kā arī drošības un izdzīvošanas instruktoru. Daļu laika viņš lidoja kā vecākais stjuarts, bet pāris reizes nedēļā vadīja teorētiskos un praktiskos treniņus gan stjuartiem, gan pilotiem.

Pēc divu gadu darbošanās šajā profesijā, 2010.gadā Linards nosprieda, ka jāvirzās tālāk, jāapgūst kaut kas jauns: "Ari brīdis bija ļoti piemērots, jo aviokompānijai, realizējot projektu, piešķīra Eiropas naudu astoņu pilotu apmācībai Amerikā, Floridā. Pieteicos konkursam, un aptuveni četru mēnešu laikā, pārvarējis vairākas atlases kārtas, iekļuvi apmācības programmā."

2011.gada aprīlī kopā ar septiņiem topošajiem pilotiem Linards devās uz ASV, kur pavadīja 13 mēnešus - līdz 2012.gada maijam. Tur bijušais stjuarts ieguva privātpilota un komercpilota licences. Linards ir ļoti pateicīgs vecākiem un mātai, kuri visu šo gadu viņu finansiāli atbalstīja. Tā kā naudas līdzekļi bija ierobežoti, neradās arī lieki vilinājumi izklaidēties, bet varēja koncentrēties mācībām. "Dzīvojam Floridas dienvidos, netālu no Maiami. Pie pastāvīgā karstuma un mitruma nācās pierast, toties vienmēr tuvumā bija baseini un okeāns," atceras lidotājs.

Tā mācījies nebija nekad mūžā

Linards stāsta, ka ASV iegūtās lidotāja licences bija derīgas lidojumiem tikai Amerikā. Lai tās konvertētu lidojumiem Eiropā, viņam Londonā nācās nokārtot aptuveni 14 ļoti augstas grūtības pakāpes teorētiskos eksāmenus par dažādām tēmām. "Katrā no tiem bija jāapgūst no trīs līdz četriem tūkstošiem jautājumu. Piemēram, navigācijas eksāmenā katrā no trīs tūkstošiem jautājumu bija jāreķinās, ka būs jāzīmē ar zīmuli un cirkuli, jāreķina uzdevumi ar sinusiem un kosinusi. Kopā visu eksāmenu laikā apguvu vairākus tūkstošus jautājumu. To nevaru salīdzināt ne ar ko citu. Tā mācījies nebiju nekad mūžā. Informācijas apjoms bija tik liels, ka nedrīkstēja cēsties to saglabāt ilgtermiņā atmiņā. Tiklīdz nokārto vienu eksāmenu, jācēnšas atbrīvot vieta galvā nākamajai informācijai, formulām, definīcijām," atceras novadnieks.

2012.gada septembrī pēc teorētisko eksāmenu nokārto-

šanas Londonā Linardam vēl vajadzēja veikt attiecīgu skaitu lidojumu Rodosas salā Grieķijā, lai konvertētu komercpilota licenci Eiropas standartiem. Pieveicis visus pārbaudījumus, Linards vienalga vēl nevarēja uzsākt darbu kā pilots, jo pasaulē, tostarp Latvijā, valdīja ekonomiskā krīze. Tādēļ kādu laiku viņam atkal nācās strādāt par stjuarti. Bet 2013.gada 1.janvārī ieguldītais darbs nesa augļus, un viņš oficiāli kļuva par propelleru lidmašīnas "Bombardier Dash - Q400" otro pilotu. "Tā ir viena no modernākajām divu propelleru lidmašīnām, ar 76 pasažieru vietām," atklāj pilots.

Pēc četriem gadiem, 2017.gadā, Linards paaugstināja kvalifikāciju, kļūstot par šīs lidmašīnas kapteini jeb pirmo pilotu. Savukārt 2019.gada sākumā novadnieks izmācījās par pilotu lidaparātam "Airbus A220", kas ir lielākā lidmašīna "airBaltic" flotē ar 145 vietām. "Tā ir ļoti moderna, ekonomiska un klusa lidmašīna," lepojas gaisa kuģa kapteinis.

Linards uzsver, ka aviācijā katru dienu ir jāmācās: "Ik dienu saņemam pa vienam, diviem e-pastiem ar jaunākajām drošības procedūrām un uzlabojumiem. Nereti, īpaši vasarās, sākot lidojumus uz kādu specifisku, sarežģītu lidostu, datorā ir jāiziet neliela instruktoru izveidota iepazīšanās procedūra. Ja neesi to izdarījis, neskaities gatavs konkrētajam reisam."

Vissarežģītākās lidostas ir kalnos

Pilota, īpaši gaisa kuģa kapteiņa, ikdienu ir negaidītu pavērsienu pilna. Katrai pasaules lidostai ir savas īpatnības. Dažas no tām prasa īpaši lielu pilota uzmanību un koncentrēšanos. Linards stāsta, ka, piemēram, mazo Grieķijas salu lidlaukos nedrīkst nolaisties, iekams laikus neredzi skrejceļu. Tas nozīmē, ka mākoņiem jābūt pietiekami augstu, lai lidmašīna var palidot zem tiem un droši virs kalniem veikt vizuālu manevru, lai nosēstos uz skrejceļa. Sarežģīta nosēšanās ir arī lidostās, kas atrodas ielejās starp kalniem. Pirms tam pilotam ir jāveic īpaši treniņi simulatorā. Ir lidostas, kurās lidmašīnu nosēdināt atļauts tikai tās 1. pilotam.

Linards atklāj, ka otra sarežģītāko lidostu kategorija ir lielās, noslogotās lidostas kā, piemēram, Getvika pie Londonas, kurā lidaparāti paceļas un nolaižas nepārtrauktā plūsmā: "Tur visi noteikumi ir ļoti strikti. Nedrīkst novirzīties no noteiktā kursa bez iemesla. Jāietur noteikts ātrums. Ja tas tiek pārkāpts, šo incidentu fiksē un par to informē kompāniju."

Piloti nedrīkst iesaistīties konfliktos

Bīstamas situācijas gaisā bijušais žigurietis nav piedzīvojis. Taču pagājušajā vasarā kāds incidents noticis Vācijas lidostā, kad lidmašīnas spārnā ietriecās paceļamās pasažieru kāpnes. "Trieciens bija diezgan jūtams. Nācās izsēdināt pasažierus, lai pārbaudītu, vai spārnā nav nopietni bojāts, vai nav notikusi degvielas noplūde vai kāda cita nelaime. Protams, lidmašīna vairs nebija lidojama, jo tika bojāts spārns gals," atceras pilots. Savukārt pasažierus - nekārtību cēlājus no reisa izsēdināt nākas diezgan regulāri. Taču ar to pārsvarā tiek galā stjuarti. "Lidotāji lidojuma laikā nedrīkst iziet no kabīnes un iesaistīties konfliktos, lai izvairītos no riska gūt savainojumu un neapdraudētu lidojuma drošību. Ja tiek apdraudēta lidojuma drošība, nekavējoties ziņojam dispečeriem, un mums ir tiesības nosēsties jebkurā tuvākajā lidostā, lai nepieciešamības gadījumā izsauktu policiju vai medicīnisko dienestu," stāsta gaisa kuģa kapteinis. Parasti nekārtību cēlājus sauc pie atbildības ceļojuma galamērķi. Tomēr visbiežāk sarežģījumus rada tieši laika apstākļi. "Ja sagaidāma kāda vētra vai sniegputenis, darbā jāierodas agrāk, lai vairāk laika veltītu lidojuma plānošanai," piebilst pilots.

Linards ir apmierināts ar profesijas izvēli, lai gan, tāpat kā citos darbos, reizēm pārņem nogurums. Toties tagad, Covid-19 pandēmijas laikā, kad standarta lidojumi nenotiek, viņam ir laiks nedaudz atvilkt elpu. Linards uzskata, ka tā ir laime

Foto - no personīgā arhīva

Lidotāja kabīnē. Lai būtu drošs, ka viss tiks paveikts laikus, lai izvairītos no dažādām negaidītām situācijām, kas var aizkavēt lidojumu, radot papildus stresu, darbā Linards ierodas divas stundas pirms lidojuma. Šajā laikā vēlreiz pārskata gaidāmos laika apstākļus, pārbauda, vai lidmašīnai nav kādu defektu, kas jāievēro lidojuma laikā, utt.

Foto - no personīgā arhīva

Kopā ar ģimeni. Ar sievu Tatjanu Linards iepazinās personības attīstības kursos Rīgā. IZRĀDĪJĀS, ka viņa ir balveniete. Tagad abi audzina divus jaukus bērnus, bet no darba brīvā laikā kopā ceļo gan ar mašīnu, gan lidmašīnu.

nelaimē, jo varēja sekot mājas būvniecībai un veiksmīgi pārcelties uz jauno dzīvesvietu.

Prot novērtēt lauku vienkāršo skaistumu

Vismaz reizi mēnesī Linards apciemo vecāku mājas Žiguros un pie reizes satiek bijušos skolabiedrus: "Pirms pāris gadiem rīkojām klases salidojumu. Mums ir arī sava "Facebook" grupa, kurā dalāmies ar dažādiem ieteikumiem un plānojam pasākumus."

Linards ir pateicīgs saviem pamatskolas skolotājiem, kuri ielika zināšanu pamatus. Īpaši labus vārdus viņš veltī savai pamatskolas angļu valodas skolotājai Valentīnai Bukovskai, jo viņas stundās iegūtās zināšanas ļoti noder tagadējā profesijā: "Darbā pārsvarā lietoju angļu valodu. Tikai atnākot mājās, sāku runāt latviski." Savukārt atminoties vidusskolas gadus, Linards augstu novērtē fizikas skolotāja Jakova Maksimova sniegtās zināšanas.

Linards ar prieku atceras Žiguros pavadīto bērnību, kopā ar māsu izstaigātās meža takas, kopīgos tuvos un tālos pārgājienus, izbraucienus ar velosipēdu: "Kopā ar ģimenei bijām izbraukuši krustām šķērsām visu Latviju." Latgalē aizvadītā bērnība Linardam iemācīja mīlēt dabu. Īpaša loma tajā bija viņa tēvam, kurš, strādājot par mežzinī, iemācīja dēlam apzīt kokus, sēnes un ogas. "Kopā ar tēti gājām medībās, seņojām. Viņš man iemācīja novērtēt dabas vienkāršo skaistumu. Tā, manuprāt, ir lielākā lauku bērnu priekšrocība," pārliecināts novadnieks.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Maija dziedājumi

Latgalē saka, - dzīduošona pi krysta

Maijs pašā ziedēšanā, un šajā mēnesī Latgalē, pārmantota no paaudzes paaudzē, ir dzīva tradīcija, - Maija dziedājumi jeb dziesmas un lūgšanas pavasara dienu novakarēs pie ceļmalu krucifiksiem, kas veltītas Dievmātei Marijai. Tradīcija ar dziedāšanu un lūgšanos Jaunavas Marijas godam pie brīvdabas krusta ļaudis Latgalē sauc par "dzīduošonu pi krysta". Kā ir šogad, kad kopā pulcēšanos ierobežo valstī noteiktā ārkārtas situācija?

Apzina un rūpējas par mūspuses krucifiksiem

Balvu Centrālās bibliotēkas direktore RUTA CIBULE par krucifiksiem bijušajā Balvu rajonā, tagad četros novados, rūpējusies vienmēr. Balvu reģiona Kultūrvēstures datu bāzē, ko bibliotēka veido kopš 2007.gada, ievietota informācija un fotogrāfijas par 108 krucifiksiem, kurus viņa dokumentējusi 2008. un 2009.gadā. Aizvadītajā gadā Ruta ar Valsts Kultūrkapitāla fonda atbalstu vēlreiz apsekoja visu četru novadu krucifiksus. Šobrīd Kultūrvēstures datu bāzē jau esošajiem ierakstiem un 11 no jauna izveidotajiem pievienotas 234 fotogrāfijas. "Kā bibliotēkas direktore esmu ievērojusi, ka šajā laikā cilvēki intensīvāk pievērsušies literatūrai - grāmatu lasīšanai, tas gandarī. Gaidot maija mēnesi un Maija dziedājumus, domāju, - kā būs? Vai ies dziedāt pie krustiem, vai varbūt to darīs mājās? Taču sapratu, - ir lietas, ko vīruss ietekmē, un ir lietas, ko neietekmē. Vairāki zvanītāji no pagastiem man jautā pēc padoma, kā darīt, kā rīkoties. Šobrīd mana dvēsele ir spārnota, interese nav zudusi. Cilvēki dodas pie krustiem pa vienam, diviem vai kopā ar ģimeni. Lai arī šobrīd vēl neesmu nevienu personīgi satikusi, jūtu, ka tās dziesmas Dievmātes godam, kuras šogad izskanēs pie krucifiksiem, būs dvēseli piepildošas. Tajās ieliksīm savas vēlmes, lūgumus un klusās cerības," pārliecināta ir Ruta Cibule. Viņa šobrīd gatavo pieteikumu Nacionālajam Nemateriālā kultūras mantojuma vērtību sarakstam "Maija dziedājumi pie krucifiksiem Ziemeļlatgalē". Visu pagastu kultūras darbinieki dodas tieši pie krucifiksiem un vāc no dziedātājiem apliecinājumus, ka viņi piekrit personālu datu izmantošanai, kā arī iegūst citu vērtīgu informāciju. Viņi dokumentē notiekošo un materiālus nodod apkopšanai bibliotēkas direktorei.

Loduma krusts - saposts un cilvēku milēts

Viļakas novada Medņevas pagasta dziedātājas, kuras gadu gadiem jau ziemā gaidīja atnākam maija mēnesi, lai dziedātu pie krusta, tagad visas kā viena saka, - skumji. Taču tas netraucē lūgties mājās, izbrīvējot kādu stundiņu sev ērtākā laikā, īpaši svētdienās. "Lūdzamies katrs savās mājās," saka 82 gadus vecā HELENA LOCĀNE. Viņa piebilst, ka dziedāt pie krusta kopā ar vecākajām māsām gājusi, vēl būdama maza meitene. "Vairs nevaru saskaitīt gadus, kopš eju pie Loduma krusta. Citus gadus mūsu bija pulka daudz, brauca arī no kaimiņu ciemiem - Semenovas, Aizpurves. Šogad mājās padziedu viena pati, bet tāpat jutos bēdīgi. Kad citus gadus sanācām kopā, pēc dziedāšanas varējām viena ar otru aprunāties, bet dziedāšana deva spēku. Ļoti gaidīju svētdienu vakarus, lai varētu palūgties. Gāja Anna Supe, Valentīna Babāne, - visas nenosaukt. Kurām tālāk vai grūtāk iet, bērni aizveda un atveda ar mašīnām," stāsta Helēna.

Šo seno tradīciju kopj un godā arī MALVĪNE LOČMELE. "Dziedu mājās. Katru dienu ar meitu Skaidrīti izbrīvējam laiku lūgšanām. Tomēr gribas satikt citus cilvēkus, bet neko darīt - tāds laiks. Es dziedu jau kopš mazām dienām, to darīja arī manas māsa, mamma, kaimiņienes. Viss Loduma ciems dziedāja," pastāsta Malvīne. Viņai meita stāstījusi, ka krusts šogad esot skaisti sapušķots, par to prieks.

SILVIJA BABĀNE saka, ka pie Loduma krusta dodas kopā ar ģimeni - meitu Sandru Ločmeli un vedekli Zintu Babāni. "Šogad krustu kopj Prancānu ģimene. Katru gadu maināmies, trešā ir Upīšu ģimene. Mēs strādājam pagājušajā gadā - visu vasaru ziedus nesām un mainījām, applāvām zāli. Vienīgais, kas skumdina, ka vairs nevaram sanākt visi. Maiju ikreiz gaidījām ar cerību, atkalsatikšanās prieku. Dziesmas Dieva godam silda sirsniņu. Taču šogad ir citādi, un to izmainīt nav mūsu varā," saka Silvija.

Par faktu, ka daudzas sievas, kuras regulāri kopa šo tradīciju, aiziet mūžībā, noskumusi ir AINA PRANCĀNE. "Es nūjoju un garāmejojot pie krusta piestāju pat ziemā. Visu laiku apkār-

Maija dziedājumi pie Kubulu krucifiksa. Šeit Jaunavas Marijas godam dzied katru dienu visu maija mēnesi. Sievām piepulcējušās arī gados jaunākas dalībnieces. Marija Bukša, kurai jau 82 gadi, līdzī paņēmusi mazmeitu - studentu Viviānu Bukšu. Jauniete atzīst, ka šī ir skaista un kopjama tradīcija, kas nedrīkst pazust.

tējās ģimenes maijā pie krusta čupiņā vien teju ik vakaru, nu to nedrīkst. Daudzas esam riska grupā. Neko darīt. Taču es saku, - būs labāk! Jo cerību nedrīkst zaudēt," stāsta Aina. Viņa ir gandarīta, ka visu sievu kopā saucēja un vadītāja ir Silvija. Aina skaidro, ka Loduma ciemā ienākusi no Kangaru ciema un dzīvo šeit jau teju piecdesmit gadus: "Es jau arī tur gāju dziedāt kā maza meitene, visu vēroju un redzēju, klausījos. Smejos, ka man tā balsis nav tik laba, lai pareizi dziedātu, - velku līdzī citām sievām, bet lūgties gan varu no sirds."

Savukārt ANITA UPĪTE atzīst, ka dzied mājās kopā ar savu 92 gadus veco māmiņu Valentīnu Babāni. "Mamma uzdzied pat vairākas reizes dienā, un ik pa laikam piebiedrojos arī es. Vēl pagājušajā gadā viņa pie krusta devās pati, - tas nav tālu, apmēram 300 metrus no mūsu mājām. Visas zināšanas un prasmes pārmantotas no mammas. Tradīcijai ir jādzīvo, bet vai tā notiks? Nezinu," pārdomās dalās Anita Upīte.

Bērzpils pusē tradīcija stipra

Bērzpils pagastā rūpes par centra krucifiksu uzņēmusies LUCIJA GASPAŽIŅA. "Pie centra krusta sāksim dziedāt no 18.maija. Tagad, ievērojot distanci, varam pulcēties vairāki dalībnieki. Līdz šim lūdzamies katrs savās mājās. Dziedāt iesim pirmdienās, trešdienās, piektdienās no pulksten 14 līdz 15. Tā iegājies gadu no gada. Protams, ja uznāks lietūs vai negaiss, laiku pamainīsim. Es pati krustu pušķoju - pārku ziedus, stādus, applāuju. Visu daru Dieva godam. Dziedāšanu mācījos no Noras Namsones, kura rūpēties par centra krucifiksu man uzticēja pirms pieciem gadiem. Viņai tagad jau 92 gadi, dzīvo pie meitas Ādažos. Krusts mums atjaunots, izpušķots. Dziedāt ejam piecas, sešas sievas. Jaunu cilvēku gan pagaidām nav. Pirms vairākiem gadiem mūsu dziedāšanu ierakstīja Radio Marija. Vēl tagad atceros, ka tajā brīdī bija lietūs un pārkons, bet mēs dziedājām pat zem lietussargiem, jo tā bija tiešraide. Man mājās ir grāmatiņa "Mieram tuvu", skaitu rožukroni un citas lūgšanas," pastāsta Lucija.

Savukārt INGRĪDA SVELPE domā, ka pie sava Beļausku krusta, kas atrodas pie kalts, dziedāt diez vai ies. Tas atrodas ceļa malā, laukumīņš ap to mazs, būs grūti ievērot distanci. "Es ieslēdzu Latgales Radio, tur ritā desmitos ir Maija dziedājumi, var dziedāt līdzī. Es šīs prasmes mācījos no Marcijanas Livzenieces, kura ir mūsu labākā dziedātāja, arī mani paskoloja. Šogad pulcēšanās klātienē izpaliks," saka Ingrīda.

ILGA RAKSTIŅA pie tā sauktā Šusteru krusta iet dziedāt kopā ar Birutu Bogdani. "Šo krustu pie savām mājām pirms 22 gadiem uzcēla Anita Šustere. Te parasti pulcējās daudz sievu. Dziedāt brauca Marija Šustere, Tekla Jaunzeme, Agnese Jaunzeme, Valija Jurkāne, Zinaida Galeja, Lucija Livzeniece un citas. Daudzas vairs nedzied, bet es mācījos no Anitas Šusteres,

kā arī braucu mācīties uz Aglonu," pastāsta Ilga piebilstot, ka jaunu dziedātāju praktiski nav, tāpēc uztrauc tradīcijas pārmantojamība.

BRONĪSLAVA SPALVIŅA pastāsta, ka pirms tam visi lūgušies mājās un tikai tagad domā par kopā nākšanu pie krusta Beļauskos. "Varbūt atnāks Marija Jurkāne, Anna Sideļņika, Anna Čudare, es. Daudz mūsu nav. Agrāk mūsu bija daudz vairāk, nu ejam mazumā. Es visu mūžu esmu gribējusi dziedāt, daudz ieguvu no Noras Namsones. Viņa bija tā, kura mudināja dziedāt bērēs, saļmas, - iekustināja, un man iepatikās. Esmu daudz dziedājusi bērēs, nu vairs nav nedz tādas veselības, ne spēka. Man balsis labi saskanēja ar Annu Bitaini, viņai noturīga balsis. No jaunāka gadagājuma cilvēkiem labi dzied Aivita Rakstiņa. Ceru, ka spēsim noturēt tradīciju," saka Bronīslava. Viņa piebilst, ka pēc dziedāšanas jūtas tik pacilāta, gandarīta, ka vārdos neizteikt. Svētdienās pārņem nemiers jau no domas vien, ka nevar doties uz baznīcu. "Es ticu augstākiem spēkiem!" pārliecināta Bronīslava piebilstot, ka pie krusta sakopšanas daudz palīdzējis Andris Ikstens, piemēram, izgatavojojot jaunu solu. Neatsaka palīdzību arī citās reizēs, aizved uz baznīcu, kad grūti tikt.

Kubulu krusts nav aizmirsts

Kubulu pagasta iedzīvotāja MARIJA BUKŠA dziedāt dodas pie krusta, kas jau kopš 2006.gada atrodas netālu no kultūras nama. "Kuru dienu esam divas, kuru - trīs. Citā dienā pat sešas. Mums ir garie soli, varam sēdēt attālināti. Mērīt centimetros nemērām, bet sežam attālināti. Katru gadu maija mēnesī dziedājam katru dienu, bet arī citos mēnešos krusts nav aizmirsts. Novembrī dziedam saļmas. Mūsu te krietns pulciņš - Nellija Lielbārde, Maruta Ozola, galvenā kopā saucēja ir Tekla Kozlovska. Arī Adelaidi Pipcāni atved, viņai jau 93 gadi. Dzied Maija Osmane, Ināra Kaičenko, Ināra Pugeja un citas. No jaunākām dziedātājām nāk Anita Gaile, Vineta Zeltkalne. Laba dziedātāja un organizatore bija nu jau aizsaulē aizgājusi Marta Trupovnice," atklāj Marija Bukša.

TEKLA KOZLOVSKA saka, ka sievas jau gados un daudzas jūtas piekusušas, citas slimo vai viņsaule. "Ejam maiņās - te viena, te otra. Katru dienu sazvanāmies, pārrunājam, kura var, kura nevar ierasties. Dziedam vienu stundu. Parasti varējām sanākt kādas desmit, vienpadsmit sievas. Es dziedu jau kopš bērnības, to darīju kopā ar māti. Kad gāju darbā, dziedāšanai laika neatlika. Kad esi palūdzies, paliek vieglāk ap sirdi. Žēl, ka nevaram aiziet uz baznīcu, bet krusts mums iesvētīts, lūdzamies pie tā un jūtamies tikpat kā dievnāmā. Klausos arī Mises un citus raidījumus pa radio. Kā varam, tā darām. Gan jau mūsu lūgšanas tur augšā sadzird, lielas nelaimes gājušas secen," pārliecināti saka Tekla Kozlovska.

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Atgriešanās stāsts

Beidzot atguvusi māju sajūtu

Sanita Karavoičika

Vieni to dēvē par veiksmes stāstu, citi - par likum-sakarību, bet balveniete ILZE STRUPKA ir pārliecināta, šajā dzīvē viss notiek tā, kā tam ir jānotiek. "Tagad esmu laimīga!" tā par lēmumu atgriezties Latvijā pēc pieciem Anglijā pavadītajiem gadiem teic jaunā sieviete. Sakot vārdu 'laimīga', Ilze nerunā par Anglijā nopelnītajiem tūkstošiem, bet gan par atgūto māju sajūtu, savu ģimeni un jauno darbavietu Viksnas pagasta pārvaldē, kurā 25.aprīlī apritēja divi gadi.

Aizbrauca ar mērķi tur nepalik

Tāpat kā daudzi citi klasesbiedri, radi, draugi un paziņas, arī Ilze uz Angliju devās ne uz palikšanu. Tobrīd viņa bija 21 gadu jauna Rēzeknes Augstskolas Baltu filoloģijas trešā kursa studente, kuras mērķis bija papildināt ienākumus un piepildīt vienu no dzīves mērķiem – nopelnīt savam mājoklim. "Mans draugs Jānis jau trīs gadus strādāja Anglijā, taču savā pirmajā ārzemju darba braucienā kopā ar draudzeni devos ne pie viņa. Divus mēnešus nostrādāju ābolu pakošanas fabrikā un braucu atpakaļ uz Latviju, uz draudzenes kāzām. Nākamajā gadā pabeidzu augstskolu un atkal kārtoju ceļasomu – šoreiz uz Angliju devos kopā ar Jāni. Mūs gaidīja darbs siltumnīcās pie zemeņu ražas novākšanas. Sākumā tur pārsvarā strādāja latvieši, poļi un lietuvieši, bet laika gaitā viss mainījās. Brīdī, kad atbraucu es, siltumnīcās no latviešiem strādājam tikai mēs ar Jāni un Jāņa brālis ar draudzeni, vēl bija pāris lietuvieši, bet vairākums - rumāņu un pēc tam bulgāru," atminas Ilze. Viņa ar Jāni Anglijā pavadīja piecus gadus, tad uz laiku atgriezās Latvijā. Kopš tā brīža maršruts Balvi – Lielbritānija bija abu jauniešu ikdiens. Pārsvarā viņi uz ārzemēm devās sezonas laikā – uz 4 vai 6 mēnešiem, kā kuru reizi. "Sapratām, ka arī ar sezonālo darbu var nopelnīt. Ja Anglijā nostrādājam četrus mēnešus, tad, atbraucot uz mājām, bija sajūta, ka ar nopelnīto, pieticīgi dzīvojot, varētu iztikt visu gadu. Bet, ja ir vēlme pelnīt kaut kam konkrētam, kā to darījām mēs, ar četrus mēnešu darbu ārzemēs vien būs par maz," teic jaunā sieviete.

Liktenīgs zvans izmaina dzīvi

Anglijā Ilze un Jānis dzīvoja netālu no Kolčesteras, kas atrodas aptuveni 80 km attālumā no Londonas. Taču, neskatoties uz samērā nelielo attālumu līdz Lielbritānijas galvaspilsētai, Ilze joprojām to savām acīm nav skatījusi. "Piecu gadu laikā neesmu pabijusi Londonā. Ne reizi! Nezinu, kādēļ tā, bet katru reizi, kad grasījās uz turieni aizbraukt, kaut kas iztraucēja. Tas ir interesanti, bet fakts," apliecina jaunā sieviete. Viņa stāsta, ka Anglijā abi ar Jāni dzīvoja kopmītņu tipa vienstāvu mājā ar istabiņām – katrā mitinājās pa četriem iemītniekiem. Viņiem paveicās, jo vienā istabā dzīvoja savējie – Ilze ar Jāni un Jāņa brālis ar draudzeni. "Protams, šādi dzīves apstākļi bija mazliet apgrūtināši, bet ne neiespējami. Jo īpaši, ja ir mērķis," atzīst Ilze. Viņa teic, ja būtu doma palikt uz dzīvi Anglijā, tad pirmais, par ko domātu, būtu automašīnas iegāde, pēc tam dzīvesvieta un cits darbs. Viņasprāt, ja cilvēkam ir kaut minimālas angļu valodas zināšanas, iespējas atrast darbu ir lielas: "Ieejot kādā fermā, fabrikā, pastā, degvielas uzpildes stacijā vai veikalā un pajautājot, vai nevajag darbiniekus, gandrīz vienmēr atbilde būs – vajag."

Gan viņai, gan draugam Jānim ģimene dzīvo laukos, taču viņu abu vēlme bija nopirkt dzīvokli Balvos. "Starplaikos starp darbu Anglijā un atpūtu mājās apmeklēju bezdarbnieku kursus – apguvu lietvedību, datorus, angļu valodu. Tas viss man dzīvē lieti noderēja," apliecina jaunā sieviete. Kādā jaukā dienā viņa saņēma negaidītu telefonzvanu no tagadējās Viksnas pagasta pārvaldnieces Dzintras Pipcānes ar darba piedāvājumu. "Ja Dzintra nebūtu izteikusi šo piedāvājumu, tāpat pēc gada vai diviem atgrieztos, jo mūsu mērķis bija nopelnīt dzīvoklim, ko arī sasniedzām," atklāj Ilze. Jaunā sieviete stāsta, ka lēmumu par atgriešanos pieņēma, daudz nedomājot. "Atceros, ka pirmais, ko pateicu savai jaunajai priekšniecei, bija, - paldies par iespēju atkal būt mājās. Tā tam laikam bija jānotiek. Ilgi nedomāju, jau pēc nedēļas atlidoju uz Latviju, bet pēc trīs mēnešiem beidzot nopirkām ilgi meklēto dzīvokli Balvos," stāsta Ilze.

Arī ārzemēs par velti neko nedod

Tiem, kuri saka, ka Latvijā viss ir slikti un nav nekādu

iespēju, Ilze atgādina, - arī ārzemēs tāpat vien par velti neko nedod, turklāt vēl jāaprod ar vidi, kurā dzīvo. Jaunā sieviete atklāj, ka viņai bija viegli pieņemt pašus angļus un šo valsti, bet ne cilvēkus, ar kuriem kopā jāstrādā un jāsadzīvo. Būdam vienīgais bērns ģimenē, Ilze Anglijā sapņoja par mājām kā miera ostu. "Ņemot vērā, ka esmu augusi laukos, saspīstība man nekad nav patikusi, taču cilvēks pierod pie visa. Laikam palīdz tikai un vienīgi mērķis, kad tu zini, kādēļ esi tur, kur esi, un ja blakus ir otrs cilvēks, kurš atbalsta. Vienatnē būtu grūti," apliecina Ilze. Viņa apzinās, ka Latvijā, ja ir diploms par augstāko izglītību, darbu dabūt var, jo nereti šis dokuments ir kā apliecinājums tam, ka cilvēks dzīvē pēc kaut kā tiecas. "Sākumā Viksnas pagasta pārvaldē biju lietvede, bet kopš 1.aprīļa mani darba pienākumi mainījušies, un šobrīd esmu klientu apkalpošanas speciāliste. Pašai to negribot, esmu iemesta skaitļu pasaulē, kas man nekad īpaši pie sirds nav gājusi. Taču es mācos un daru. Pēc lietvežu kursiem bija vieglāk sākt darbu, turklāt man ir ļoti laba skolotāja Dzintra, kopā ar viņu esam apguvušas arī jaunās programmas," atzīst jaunā sieviete.

Svešumā esam tikai viesi

Pēdējo gadu laikā mūsu tautieši pamazām sāk atgriezties no ārzemēm. Ilze saka, - droši vien katram savs stāsts par to, kā un kādēļ tādu lēmumu pieņem. "Man bija konkrēts mērķis – piepildīju to un atgriezos. Varu teikt tikai vienu, - Latvijā tik īsā laikā pie tādiem ienākumiem es netiktu. Iespējams, viss būtu savādāk, ja dzīvotu citā pilsetā vai galvaspilsētā. Bet Rīga mani nevilina un nekad nav vilinājusi. Man patīk uz turieni aizbraukt atpūsties, bet ne vairāk. Īstenībā neviena cita Latvijas pilsēta mani nevilina, varbūt tāpēc, ka pati no šīs puses nākusi. 20 gadus nodzīvoju Susāju pagasta Plešavā, 8 - Viksnas pagasta Eglukalnā, un pēdējos divus gadus mums ar Jāni ir dzīvoklis Balvos. Te ir mūsu mājas," apliecina Ilze.

Turpinot tēmu par atgriešanos, Ilze prāto, ka daudzi atgriežas ne tikai valodas un kultūras dēļ. Savā valstī kaut ko pajautāt, iebilst un iesaistīties valsts nākotnes veidošanā varam mēs visi, bet svešumā visi esam tikai viesi. "Lai arī strādā, pret tevi, protams, izturas ar cieņu, bet tur tu neesi nekas. Tu esi cilvēks no malas. Nevarētu teikt, ka esmu dedzīga valsts patriote, bet savu valsti mīlu. Lai kas šeit notiktu, tā ir manējā. Jā, atgriezos uz mazāku algu, uz zemākiem ienākumiem, bet vienalga svaru kausiņš tomēr sveras uz pozitīvo pusi. Es esmu mierā ar to, kas man ir," apgalvo Ilze. Viņa uzskata, ka Latvijā nevar gaidīt tādu dzīves līmeni, kāds ir citās valstīs, jo latvieši ir tauta, kas ļoti daudz raud, bet maz dara. "Esam zemnieku un strādnieku tauta, kas bijusi pakļautībā daudzus gadsimtus. Iespējams, tādēļ mēs vēl neesam iemācījušies būt brīvi un nesaprotam, ko ar šo brīvību darīt," uzskata jaunā sieviete.

Motivācija atgriezties – savējie

Jau divus gadus Ilze ar Jāni dzīvo jaunā režīmā. Viņa – te, Jānis – Anglijā. Taču arī Jānis jau met skatu māju virzienā. Ilze nebēdā par to, ko viņš, šeit atbraucis, darīs, jo labi zina,

Foto - no personīgā arhīva

Ilze un Jānis. "Dzīvē viss iespējams, ja vien cilvēkam ir mērķis un blakus cilvēks, uz kuru var paļauties. Man palaimējies, jo man tas viss ir," teic balveniete Ilze Strupka, kura pēc piecu gadu prombūtnes atgriezies dzimtajā pusē.

ka tas ir cilvēks, kuram rokas vietā un galva strādā - mērķis ir un iespējas arī. "Gandrīz katru dienu sev uzdošu jautājumu, kāpēc šeit tomēr labāk? Kad strādāju Anglijā un paskatījos pa siltumnīcas logu, redzēju Anglijas kokus. Šeit redzu Latvijas. Te ir mana ģimene un mājas. Ja varētu no rīta piecelties, izkāpt no gultas Latvijā un aiziet uz darbu Anglijā, būtu ļoti labi," smaidot teic Ilze. Daudzi viņas klasesbiedri un draugi arī devušies projām no Latvijas. Ilze teic, - tas tādēļ, ka šeit nebija iespēju. "Lielākajai daļai jauniešu, īpaši Latgalē, nav spēcīga pamata – vecāku, kuriem ir business, mājas un mašīnas. Mums viss jādara pašiem. Lai kā gribētu, nevaram ņemt un ielēkt dzīvē tā, kā gribētos. Jāmēģina to darīt pamazām," pārliecināta jaunā sieviete. Savukārt motivācija atgriezties no svešuma ir paši tuvākie un mīļākie cilvēki. "Kāda jēga sēdēt tur, kur ir nauda, bet neviena savējā - tu esi viens pats. Sajūtas mijas – labais ar skumjāku, bet es domāju, - katram tas ir savādāk," teic Ilze. Jautāta, kādu iedomājas savu nākotni pēc gadiem pieciem, viņa teic, - būšu te un strādāšu. "Atbraucu ar domu, ka tagad varēšu strādāt, bet, laikam ejot, esmu sapratusi, ka viss mainās. Tuvojas novadu reforma, bet par to nesatraucos - kā būs, tā būs, es nevaru neko izmainīt. Ja būs jāmeklē cits darbs, meklēšu un esmu pārliecināta, ka man izdosies," optimistiski teic Ilze.

Foto - no personīgā arhīva

Viens vienīgs zemeņu lauks... Lūk, šādi izskatījās Ilzes un Jāņa darbavietas siltumnīcā Anglijā. "Neskaitāmas darba stundas karstumā trīs hektārus lielā stikla siltumnīcā, alergiskas reakcijas no ķīmiskajiem līdzekļiem - tā bija mūsu darba ikdiens visus piecus Anglijā pavadītos gadus. Taču daudzās lietas mūsu dzīvē atkarīgas no tā, kā cilvēks uz tām skatās, - darbs nogurdinošs un smags, toties kāds tas bija fitness un kāju treniņš!" smaidot teic Ilze.

Austrumu robežbūves lieta

Aiztur arī Viļakas pārvaldes robežsargu

Laikraksts "Vaduguns" un citi mediji jau iepriekš ziņoja, ka lietā par iespējamu valsts mantas izsaimniekošanu un dienesta noziegumiem ap 40 miljonu vērtajā Austrumu robežas sakārtošanas projektā Valsts robežsardzes priekšnieka vietniekam bijušajam balvenietim Jurim Martukānam tiek inkriminēts dienesta viltojums.

Iekšējās drošības birojs (IDB) informē, ka kriminālprocesā par Latvijas Austrumu robežas izbūvi turpinās darbs pie pierādījumu bāzes nostiprināšanas. Tagad šajā lietā IDB aizturējis arī Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes un Ludzas

pārvaldes Bruņojuma un inženiertehnisko līdzekļu dienesta priekšniekus. Viņi tiek turēti aizdomās par darbu pieņemšanu uz Latvijas-Krievijas un Latvijas-Baltkrievijas robežas apzinoties, ka tie neatbilst iepirkuma tehniskajai specifikācijai. Šiem robežsargiem piemērots aizdomās turētās personas statuss un ar brīvības atņemšanu nesaistīti drošības līdzekļi, tajā skaitā aizliegums ieņemt noteiktu amatu. Izmeklēšana notiek pēc Krimināllikuma pantiem par dienesta pilnvaru pārsniegšanu un krāpšanas atbalstīšanu.

Par krāpšanu un noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju

Rosina sākt kriminālvajāšanu pret bijušo balvenieti

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (KNAB) nācis klajā ar oficiālu informāciju, ka 12.maijā nosūtījis krimināllietas materiālus Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūras Krimināltiesiskā departamenta Sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas nodaļai kriminālvajāšanas uzsākšanai pret vienu fizisku personu.

Kā norādīts publicētajā informācijā, lietas materiālos figurē divi noziedzīgi nodarījumi par krāpšanas lielā apmērā mēģinājuma gadījumiem un viens noziedzīgs nodarījums par krāpšanu lielā apmērā un noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju.

Pēc redakcijas rīcībā esošās informācijas, šis cilvēks ir bijušais balvenietis Ronalds Alpe, kurš medijos jau nodēvēts par bēdīgi slavenu milnieku – aferistu. Tāpat jāpiebilst, ka R.Alpes vārds jau iepriekš plaši izskanējis medijos. Piemēram, Latvijas Televīzijas raidījums "De facto" ziņojis, ka viņš esot savaldzinājis, bet vēlāk apkrāpis vairākas sabiedrības dāmas. Par to R.Alpe izpelnījās dusmīgus ierakstus sociālajos tīklos, kas tika plaši apspriesti, tāpat kā viņa lūgumi šos paziņojumus dzēst. Tāpat, kā ziņo mediji, R.Alpe bijis apsūdzēts pat divos kriminālprocesos, kas saistīti ar krāpšanu lielā apmērā. Viens no tiem sākts pirms četriem gadiem. Tajā jaunais vīrietis apsūdzēts par to, ka izkrāpis no kādas sievietes gleznas vairāku desmitu tūkstošu eiro vērtībā. "Savukārt otrajā lietā R.Alpi aizturēja pirms gada, un jau pagājušajā vasarā tiesa viņam piesprieda trīs gadu nosacītu cietumsodu un 8600 eiro naudassodu par mēģinājumu izkrāpt no "ABLV Bank" akcionāra Ernesta Berņa 215 000 eiro," vēsta raidījums.

Krimināllietā pret Ronaldu Alpi norādīti šādi Krimināllikuma panti:

● 15.panta ceturtā daļa - nozieguma mēģinājums (nepabeigts noziedzīgs nodarījums), kas atzīstams par apzinātu darbību (bezdarbību), kas tieši vērsts uz tīšu tā izdarīšanu, ja noziegums nav izdarīts līdz galam no vainīgā gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.

● 177.panta trešā daļa - krāpšana, ja tā izdarīta lielā apmērā vai ja to izdarījusi organizēta grupa, vai ja tā izdarīta, iegūstot narkotiskās, psihotropās, stipri iedarbīgās, indīgās vai radioaktīvās vielas, sprāgstvielas, šaujammieročus vai munīciju. Par šādu pārkāpumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no diviem līdz desmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trīs gadiem vai bez tās.

● 195.panta pirmā daļa - noziedzīgi iegūtu finanšu līdzekļu vai citas mantas legalizēšana. Par šādu pārkāpumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz četriem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

KNAB norāda, ka neviena persona netiek uzskatīta par vainīgu, kamēr tās vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā netiek konstatēta likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesu lietas

Braul dzērumā ar citas automašīnas numuru

Stājies spēkā spriedums krimināllietā par braukšanu dzērumā un bez tiesībām Viļakas novadā.

10.martā pulksten 10.50 ceļa Kuprava – Liepna 1.kilometrā, Viļakas novadā, IVANS BARSOVS vadīja Latvijas Republikā neregistrētu automašīnu "Audi A3" ar tai piestiprinātu cita transportlīdzekļa reģistrācijas numuru. Turklāt vīrietis bija 1,39 promiņu alkohola reibumā un bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (tās noteiktā kārtībā nav iegūtas). Ar savām darbībām I.Barsovs izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā - par transportlīdzekļa vadīšanu, ja nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību (tās noteiktā kārtībā nav iegūtas vai ir atņemtas) un ja vadītājs atrodas alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē. Par šādu pārkāpumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem.

Apsūdzētais, kurš iepriekš nav sodīts par kriminālpārkāpumiem, bet vairākas reizes saukts pie administratīvās atbildības, savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un apliecināja, ka 19.martā starp prokurori un viņu noslēgta vienošanās par vainas atzīšanu un sodu. Rezultātā tiesa nosprieda apstiprināt starp apsūdzēto un Balvu rajona prokuratūras prokurori noslēgto vienošanos un sodīt I.Barsovu uz trīs mēnešiem un desmit dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz diviem gadiem. Tomēr piespriedu brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja vīrietis sešu mēnešu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs kriminālsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus. Tāpat tiesa nolēma piedzīt no I.Barsova valsts labā procesuālos izdevumus par veiktajiem mērījumiem alkohola koncentrācijas noteikšanai 15,65 eiro apmērā un par transportlīdzekļa nogādāšanu glabāšanai (pārvietošanu) un transportlīdzekļa glabāšanu 148,02 eiro apmērā.

Informē policija

No 4. līdz 10.maijam Valsts policijas Balvu iecirkņa apkalpojamajā teritorijā reģistrēts viens gadījums par atrašanos alkohola reibumā sabiedriskā vietā, divi – par akcīzes preču aprites noteikumu pārkāpšanu. Reģistrēts viens ceļu satiksmes negadījums bez cietušajiem. Divi transportlīdzekļu vadītāji sodīti par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā. Vienu reizi policisti izbrauca uz sadzīves rakstura konfliktu gadījumiem, trīs reizes – uz ģimenes konfliktiem. Reģistrētas arī četras zādzības, no kurām viena no tirdzniecības objekta.

Deg mašīnas

4.maija pusdienlaikā Balvos dega vieglā automašīna "Audi A6". Iespējamais ugunsgrēka iemesls – īssavienojums elektroinstalācijā. Cietušo nav.

Savukārt 7.maijā pulksten 9.31 Balvos dega automašīna "Volkswagen". Ari šajā gadījumā iespējamais transportlīdzekļa aizdegšanās iemesls bija īssavienojums elektroinstalācijā.

Uzbrauc žogam un aizbrauc

5.maijā pulksten 19.14 Balvos nezināms autovadītājs ar automašīnu "Volkswagen Golf" uzbrauca žogam un notikuma vietu pameta. Sastādīts ceļu satiksmes negadījuma reģistrācijas protokols.

Braul dzērumā ar divriteni

7.maijā pulksten 10.40 Balvu novadā 1965.gadā dzimis vīrietis vadīja velosipēdu "Romet" 2,10 promiņu alkohola reibumā.

Tajā pašā dienā pulksten 13.46 Balvu novada Krišjāņu pagastā 1967.gadā dzimis vīrietis vadīja velosipēdu vēl smagākā dzērumā – 3,19 promiņu alkohola reibumā.

Nozog aploka stabiņus

9.maijā pulksten 8.15 Rugāju novada Lazdukalna pagastā nozagti 39 lopu aploka stabiņi. Nodarītais materiālais zaudējums – aptuveni 68 eiro. Uzsākts kriminālprocess.

Ugunsdzēsējiem – 155!

Pasniegs apbalvojumus

Atzīmējot Ugunsdzēsēju un glābēju dienu un ugunsdzēsības Latvijas 155.gadadienu, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests (VUGD) Latgales reģiona brigāde (LRB) šonedēļ pasniegs Iekšlietu ministrijas, VUGD un VUGD LRB apbalvojumus.

Nemot vērā ārkārtējo situāciju valstī, šogad VUGD neorganizēs svinīgos apbalvošanas pasākumus, bet pasniegs apbalvojumus dežurmaiņu pieņemšanas – nodošanas laikā. Tādējādi arī šajā saspringtajā laikā tiks godināti tie cilvēki, kuri snieguši ieguldījumu VUGD attīstībā, izrādījuši drosmi, priekšzīmīgi pildījuši dienesta pienākumus un sasnieguši teicamus darba rezultātus. Kopumā Latgales reģiona brigādes amatpersonām tiks pasniegti trīs Iekšlietu ministrijas un 64 VUGD apbalvojumi.

Apbalvojumus saņems arī divas mūspuses VUGD amatpersonas. Par ilggadīgu un priekšzīmīgu dienestu un sakarā ar Latvijas Ugunsdzēsības 155.gadadienu Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Latgales reģiona brigādes Pateicību izteiks Balvu daļas vada komandiera vietniekam seržantam IGORAM TERENTJEVAM. Ar Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Goda rakstu apbalvos Balvu daļas Viļakas posteņa vada komandiera vietnieku virsseržantu INGU KOKOREVIČU.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Jaunākie žurnālu numuri

Leģendas

☞ Allaž smaidošais Fernandels. Sācis karjeru kā dziedātājs, Fernandels kļuva par vienu no spilgtākajām franču kino un estrādes zvaigznēm. Pēc Otrā pasaules kara aktieris līdztekus ģenerālim de Gollam bija Francijas simbols rietumu pasaulē.

☞ Baltijas Rivjēra. Rīgas Jūrmala bija pazīstams kūrorts kopš 19.gadsimta, lielāko uzplaukumu piedzīvojot 20.gadsimta sākumā. Tomēr savu pašvaldību Jūrmala ieguva tikai pēc Pirmā pasaules kara beigām.

☞ Stiprais brīvais cilvēks. Baikeru pamatnostādne ir nepieņemt neko formālu un oficiālu. Viņiem kopīgais - kaislība uz īpašiem motocikliem, nosliece uz dumpiniecisku dzīvesveidu, skarbs raksturs un atraktīva atribūtika.

☞ Bokijs, Bļumkins un citi lielnieku dēmoni. Savulaik ietekmīgākais un bīstamākais cilvēks nule radītajā Padomju Savienībā bija čekists un okultists Gļebs Bokijs. Īstenodams lielnieku asiņainās represijas, viņš pētīja cilvēku paranormālās spējas.

☞ Dievu dzēriens. Mūsdienu vīna kultūras attīstība ir cieši saistīta ar Eiropas civilizācijas rašanos, it īpaši tās Vidusjūras reģionu. Taču vīnogas pirms gadu tūkstošiem audzēja arī Ēģiptē, Mezopotāmijā un Kaukāzā.

☞ Lasiet par viduslaiku dzīvnieku tiesām; sievietēm, kas pārģērbās par vīriešiem un devās karā; skaistākajiem pasaules dārzēm un parkiem; Josifa Staļina lomu izcilā ebreju kultūras darbinieka Solomona Mihoelsa slepkavībā; izcilākajiem pāriem uz Holivudas ekrāniem; Anglijas karaļa favorītu, kas iedzina nāvē monarhu un sevi, kā arī citus stāstus, kas jāzina.

Citādā Pasaule

☞ Kurš vada enerģijas, spēj izveseļoties. *Intervija ar dziednieku Uldi Vidzi.*

☞ Numeroloģiskais tests 7. Rēķini un uzzini vairāk par sevi un citiem!

☞ Mēra laika villainīte. *Senču mantojumā sakrātās gudrības cīņai ar epidēmiju.*

☞ Pārgalvība nav padomdevējs. *Pētera Silava pašdziedināšanās skola.*

☞ Raganu trepju slepenā vēsture.

Pretrunīgi vērtētais amulets aizsardzībai un veiksmei.

☞ Zilēšanu veidi. *Kā ieraudzīt nākotni grāmatu lappusēs, ugunī un pelnos.*

☞ Veselības horoskops. *Ķermeņa un gara labsajūta saskaņā ar zvaigžņu un planētu stāvokli.*

☞ Fenomens. *Mehāniskais mesija.*

☞ Kā arī astrologa un numerologa prognozes, horoskops, sadzīves maģijas padomi, stāsti par divaino pasauli mums apkārt, kā arī noderīgas ziņas un grāmatu apskats.

Dārza Pasaule

☞ Klāt maijs - laiks, kad dārza darbiem vārti pa istam vaļā. *Šoreiz padomi tiem, kas kartupeļus stādīs pirmo reizi mūžā, bet pārējiem noderēs profesionāļu ieteikto kartupeļu šķirņu apskats. Tāpat atrodami ieteikumi, kā veidot piemājas dārzu uz balkona, ieskats dārzam noderīgo kukaiņu pasaulē, bumbieru slimībās, dārza rīku akumulatoru klāstā un daudz kas cits.*

☞ Šopavasara dārzu modē atgriežas kartupeļi, ko mēdz saukt arī par "otro maizi". *Labākais stādīšanas laiks - kad augsne stādīšanas dziļumā sasilusi līdz +10°C. Jo vieglāka augsne, jo dziļāk stāda - līdz pat 30 cm; ja smagāka - seklāk. Taču kartupeļus var audzēt arī lielos spaiņos, podos, maisauduma vai ģeotekstila maisos uz balkona.*

☞ Maija vidū parasti uzdzied vieni no skaistākajiem krūmiem dārzā - kokveida peonijas. *Iestādīta vieglā smilšmāla augsnē saulainā vai nedaudz noēnotā vietā, turklāt aizvējā, tā augs un ziedēs pat 100 gadus. Pirmos trīs gadus jaunās kokveida peonija jāsarģā no kailsala, bet piecos gadus tā jau ir labi ieaugusi. Turpmāk atliek tikai augu pasargāt no pelēkās puves.*

☞ Tomātus, papriku, gurķus, kuru vieta parasti ir dārzā vai siltumnīcā, var pamēģināt kastēs vai podos izaudzēt uz balkona. *Ķirbis gan balkona dārzam nederēs, jo aizņem pārāk daudz vietas.*

☞ Līdz ko dārzs atdzīvojas, parādās laputis, blaktis, smecernieki, tinēji, tīklērces un ripši - visi tie kukaiņi, kurus mēs saucam par kaitīgajiem.

Prātnieks 5. kārtā

Atbildes uz konkursa jautājumiem gaidīsim līdz nākamā mēneša pirmajam datumam Balvu Centrālajā bibliotēkā, zvanot uz tālruni 64522111vai elektroniski uz e-pastu: evita@balvurcb.lv.

Vertikāli

1.To radījis angļu rakstnieks Alans Aleksandrs Milns.

2.Organogēni nogulumi saldūdens krātuvēs, kur ir stāvošs ūdens, un purvos zem kūdras slāņa.

3.Pirmā sieviete Apvienotās Karalistes vēsturē, kura ieņēmusi premjerministres amatu.

5.Purva dabas taka Lagtalē.

6.Viena no laika mērišanas ierīcēm.

10.Apgāds Zvaigzne ABC laidis klajā grāmatu, kas būs piemērota dāvana bērnudārza absolventam izlaidumā.

12.Acu slimība.

13.Rožu dzimtas koks vai krūms, zied maijā.

16.Latvijā satopamā lielākā čūska.

17.Metālu sakausējums.

20.Upe, kas tek cauri Balvu, Rēzeknes novadam un pa Kārsavas novada robežu.

Horizontāli

1.Ģenētika jeb iedzimtas pigmentācijas īpatnības.

4.Zied no aprīļa līdz jūnijam, dažkārt atkārtoti rudenī.

7.Monas Kastenā romāns par vidusskolēnu vētrainajām attiecībām.

8.Robina Huda galvenais ierocis.

9.Digitāls zinību resurss - ceļvedis Latvijas kultūrā, vēsturē, valodā, dabā un literatūrā, uzticams avots ar plašu informāciju par Latviju.

11.Tos uzskata par labāko organisko mēslošanas līdzekli.

14.Franču modes dizainere, viena no ietekmīgākajām 20. gadsimta modes darbiniecēm.

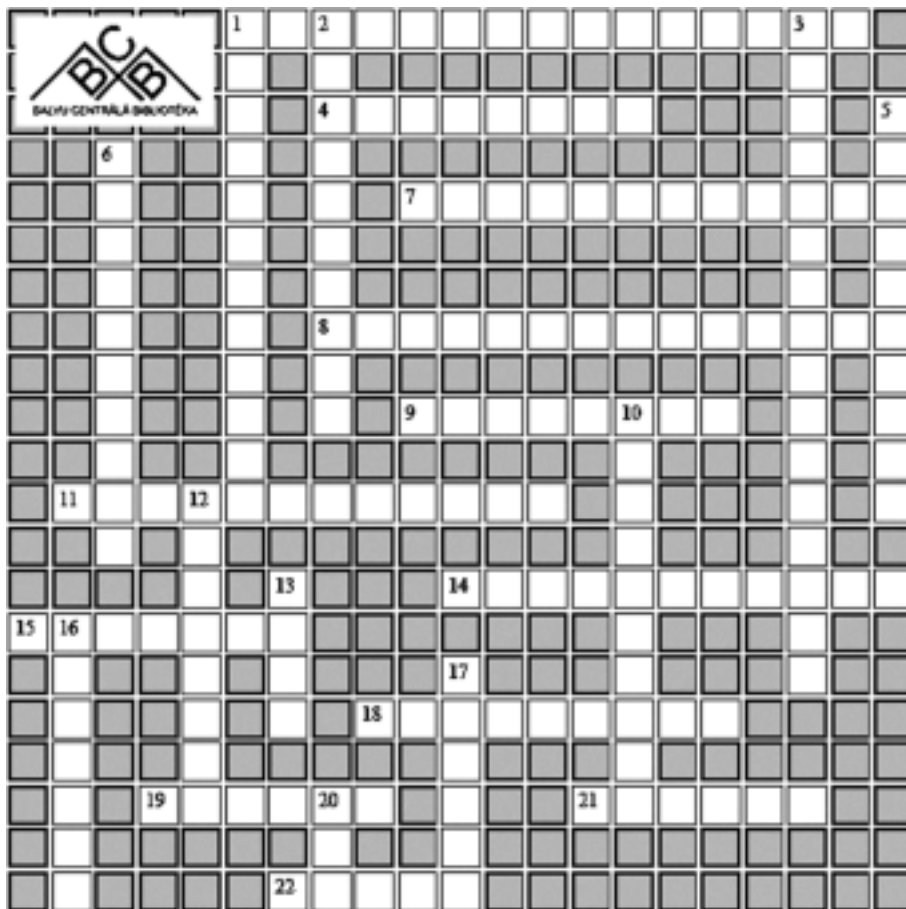
15.Viens no retajiem putniem, kas neliedz.

18.Optiska ierīce ar pilnīgas refleksijas spoguļu un lēcu sistēmu.

19.Daudzgadīgs sīpolu dzimtas lakstaugs.

21.Drīz Latvijas mežos būs jāiemācās sadzīvot ar ...

22.Vislatviskākā kartupeļu šķirne, miziņa bordo krāsā.

4. kārtas atbildes

Vertikāli: 1.Limonāde. 2.Elektroniskais katalogs. 3.Divi metri. 4. "Zaļais gredzens". 5.Jāzeps Boldāns. 6.Polikarbonāts. 7.#paliemājas. 11.Motcierpiejs. 13.Krucifiksi. 16.Skaņuplate. 18.Kolizejs.

Horizontāli: 8.Canon. 9. "Melnbaltās dziesmas". 10. "Vecā peremoga". 12.Zoom. 14.Bērzkalne. 15.Sikdatnes. 17.Marienhauzena. 19.Naudas koks. 20.Kolekcionēšana. 21.Sojas mērce. 22.Sviests.

Pareizas atbildes iesūtījuši: A.Mičule, D.Zelča, O.Zelča, I.Homko. **Balvu no apgāda Zvaigzne ABC saņem** OLGA ZELČA no Tilžas. Pēc balvas griezties Balvu Centrālajā bibliotēkā, iepriekš zvanot uz tālruni 64522111.

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu - Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski - vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrunis).

Maija bargās debesis. Iesūtīja Rūdolfs Kozlovs.

Sniegs maijā. Iesūtīja Rūdolfs Kozlovs.

Pat lietus neiztraucēja!

Upītē izprot pietiekamības vērtību

Edgars Gabranovs

16.maijā Valsts prezidents un Lielās talkas patrons Egils Levits piedalījās Lielajā talkā Valkas pusē pie Igaunijas robežas Žuldiņos, kur kopā ar klātesošajiem ieraka ceļa stabiņu. Zīmīgi, ka šādu robežstabu 1836.lv "Aplido, apceļo, apmiņo Latviju" Lielajā talkā uzstādīja arī Upītes puses ļaudis pie nu jau bijušās pamatskolas ēkas. Ar to aktivitātes Upītē nebeidzās. Vakarpusē interresentiem, sēžot savās automašīnās, bija iespēja noskatīties latviešu piedzīvojumu filmu "Vecā dārza noslēpums".

Valsts prezidents Egils Levits brīvdienās uzsvēra, ka Lielās talkas tradīcija ir viena no mūsu tautas gudrības apliecinājumiem: "Latvija ir vienīgā valsts pasaulē, kas rāda piemēru, kā var talkot arī šajos īpatnējos krīzes apstākļos. Lai mūsu piemērs atgādina, ka vesela tauta var būt tikai tad, ja tā dzīvo tīrā, zaļā vidē, izprot pietiekamības vērtību un ir gatava šo krīzi izmantot, lai mainītos uz gudru ikdienu un ilgtspējīgu tautsaimniecību!" Līdzīgās domās ir kultūras darbinieks Andris Slišāns. Lai arī sākotnējā iecere Upītē izdarīt daudz vairāk, tostarp talku noslēgt ar folkloras kopas "Upīte" koncertu, neistenojās Covid-19 ierobežojumu dēļ, A.Slišāns ir noskaņots optimistiski un gatavs, kā aicina prezidents, nesēdēt, rokas klēpī salicis. Sestdien vakarpusē viņš atzina, ka kino skatīšanās no automašīnām nebija nemaz tik viegli noorganizēt: "Nolēmu izmēģināt kaut ko jaunu, ja jau atļāva kaut ko darīt, tostarp nedaudz atvieglot ierobežojumus. Tiesa, grūti spriest, vai būs atsaucība. Biļetes internetā iegādājās 14 cilvēki. Cerēju, ka interese būs lielāka." Taujāts par nākotnes iecerēm, A.Slišāns neslēpa, ka ļoti cer, ka Jāņus varēs svinēt daudz kuplākā skaitā: "Plānojam Jāņos prezentēt "Upītes" folkloras kopas vīru dziesmu disku ar 17 jaunām dziesmām. Tāpat ir doma prezentēt Upītes grupas "Unknown Artist" disku, turklāt uz pasākumu ir uzaicinātas vairākas mūziķu grupas. Gaidīsim 9.jūniju, kad kļūs skaidrs, ko varēs darīt, ko nē. Man šķiet, ka prasības ir pārspīlētas. Protams, no slimības ir jāizsargājas, tomēr nevajadzētu krist arī panikā. Augustā plānotas vairākas teātra izrādes, bet septembrī lielākais pasākums - Upītes uobeļduorzs."

Viņš ir pārliecināts, ka kultūras dzīve internetā nav līdzvērtīga klātieņei. A.Slišānam piekrita interresenti, kuri izmantoja iespēju filmu noskatīties, sēžot automašīnā. "Vismaz šādā veidā var sajūst kopības sajūtu," sprieda Anna, Mārtiņš un Jānis Laganovski no Baltinavas. "Šādā pasākumā esmu pirmo reizi. Brīdī, kad nekur nekas nenotiek, tā ir lieliska iespēja izbaudīt kaut ko jaunu," pavēstīja Rēvalds Šakins no Medņevas. Arī Diāna, Kristaps un Nadežda no Briežuciema atzina, ka filmas skatīšanās no auto var uzskatīt par sava veida socializāciju. Savukārt Māris, Anita un Inese no Balviem neslēpa, ka viņiem pietrūkst publisku pasākumu. "Kino neesmu bijis vismaz 20 gadus. Paldies par iespēju," piebilda Māris.

Filmās var neaplautēt. Aptaujātie skatītāji jokoja, ka, skatoties kino, var iztikt bez aplausiem: "Ja tas būtu koncerts, māksliniekus atbalstītu ar skaņu signāliem."

Jūtas labi. Mārtiņš no Baltinavas, vaicāts, kādas ir sajūtas, skatoties kino no mašīnas, bija lakonisks: "Labi!"

Laipni lūgti! Andris Spridzāns (foto - no labās) cer, ka Upītē arī turpmāk neizpaliks dažādas aktivitātes.

Paziņojums

Ar 20. maiju darbu atsāk Balvu Sporta skolas peldbaseins

PELDBASEINA APMEKLĒTĀJIEM BŪS JĀIEVĒRO ŠĀDI NOTEIKUMI:

- Peldbaseina pakalpojumi pieejami pēc iepriekšējā pieraksta, mob. tālr. 26656086.
- Norēķini tikai bezskaidrā naudā.
- Jāievēro savstarpējā distancēšanās - vismaz 2 metri.
- Telpā nedrīkst atrasties vairāk par 25 personām.
- Drīkst izmantot ģērbtuves un dušas, ievērojot 2 metru savstarpējo distanci, un ne ilgāk par 15 min.
- Peldbaseinu neapmeklē personas, kuras jaunākas par 12 gadiem.
- Apmeklētājiem nav pieejama sauna, pirts un citas atpūtas telpas.
- Netiek izmantots koplietošanas individuālais treniņu inventārs.
- Pēc peldbaseina darba atsākšanas visi iepriekš iegādātie abonementi tiks pagarināti un būs iespēja tos izmantot.
- Plašāk ar kārtību, kādā organizējamas bezkontakta fiziskas aktivitātes, pulcējoties sporta norišu vietās, ārkārtējās situācijas laikā no 2020.gada 12.maija, vari iepazīties www.balvi.lv.

Dažādi

Dārzu apstrādāšana.
Tālr 26512307.

Zāles pļaušana, malkas sazaģēšana.
Tālr. 22044458, 25429264.

Pļauj zāli - trimmeris, stumjamais, traktorītis. Zāģē ar motorzāģi. Zāles aerācija. Tālr. 29165808.

Pieņem melnzemi, smilti, granti, šķembas. Ierokam un pievienojam elektrokabeļus, ūdensvadus, kanalizāciju. Meliorējam viensētu slāpjos pagalmus. Remontē iebraucamos ceļus. Tālr. 25685918.

Piegādā smilti, granti, melnzemi, šķembas (dažādas frakcijas). Ceļu remonts. Tālr. 29208179.

Piegādā smilti, granti, melnzemi. Tālr. 29433126.

Pērk

Z.s "Strautiņi" iepērk mājlopus. Samaksa tūlītēja. Labas cenas. Tālr. 29411033.

IEPĒRK MĀJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparrade.lv

Pērk mežus, zemi, izcirtumus, cirsmas. Tālr. 29433000.

SIA "Senlejas" iepērk liellopus, teļus. BIO liellopiem augstas cenas! Samaksa tūlītēja. Tālr. 62003939.

SIA "RENEM" iepērk jaunlopus, aitas, liellopus.

Elektroniskie svāri.
Samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu. Tālr. 29996309, 26447663, 29485520, 26373728 vai uz e-pastu: re-nem@inbox.lv
Zvaniet - cenas mainās katru nedēļu.

Pērk apaugumus. Tālr. 26589370.

"Craftwood" PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS visā Latvijā, cena no 1000-10000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Apsveikumi

Dievs - neizslikstošs spēka avots
Un prieks, un mūsu patvērums.
Ir Kristus ceļš, kas ved pie Tēva,
Bet priesteris nes gaismu mums.

Sveicam prāvestu **Guntaru Skutelu** jubilejā!
Lai Dievs svētī Jūsu darbus, dāvā izturību grūtībās,
palīdz dzīvot saskaņā ar savu aicinājumu!
Pateicībā - Viļakas katoļu draudze

Mēs novēlam Tev možus pavasarus,
Kur katrs pumpurs krāšņā ziedā plaukst.
Mēs novēlam Tev vas'ras rītus spirtus,
Lai rasas veldze darbam spēku dod.

(V.Kokle-Liviņa)

Mīļi sveicam **Jāni Auziņu** skaistajā
dzīves jubilejā!

Vēlam veselību, neizslikstošu enerģiju,
dzīvesprieku.

"Māliņu" mājas iedzīvotāji

Mēs vēlam veselību, vēlam spēku,
Ikkatrai rūpei viegli garām iet.
Ar gaišu dzīvesprieku lai Tu spētu
Ik tumšam brīdim tiltu pāri likt.

Daudz saulainu un mīļu sveicienu
Ilgai Tīmšai 70 gadu jubilejā!

Novēlam stipru veselību, izturību, možu garu un
Dieva svētību turpmākajos dzīves gados!
Māsa Velta, Juris, Andris un Ilzīte ar ģimenēm

Sirsniņi sveicam **Ivaru Kravali**
skaistajā dzīves jubilejā!

Vēlam veselību, veiksmi un izturību
turpmākajos dzīves gados.

Māsas un brāļi ar ģimenēm

Mēs katrs spējam baltākos brīnumus
radīt - no zieda, no vārda, no krāsas,
no skaņas, no vēja
Mēs katrs protam to tālāk dot - mīlot
un atbildes neprasot.

(G.Āboliņa)

Vēlam saujiņu prieka, saujiņu laimes, veselu pūru
veselības **režisorei Inesei Daukstei** skaistajā dzīves
jubilejā.

Amatierteātris "Melnais kaķis"

Pārdod

Pārdod māju Steķentavā.
Cena pēc vienošanās.
Tālr. 22404992, 22460507.

Pārdod auzas, 12 centi/kg.
Tālr. 2909706.

Pārdod grūsnu teli Viksnā,
atnešanās jūnijā.
Tālr. 26392980, 27171968.

Skaldīta malka. Cena
23 EUR/berkubā. Piegādes apjoms
- 7 berkubi. Ir sausā.
Tālr. 25543700.

Pārdod zāgmateriālus, 150 EUR/m³.
Tālr. 25543700.

Skaldīta malka ar piegādi,
4,5 m³ - EUR 155.
Tālr. 29418841.

Pārdod 3m malku, ar piegādi.
Minimālais apjoms 20 m³.
Tālr. 20514042.

Skaldīta malka.
Tālr. 26442615.

Pārdod bioloģisko sarkanā
āboliņa sēklu.
Tālr. 26409862.

Līdzjūtības

Ikvienam rītam pienāk novakars,
Ikvienam mūžam - saules riets.

(V.Kokle-Liviņa)

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Lilijai Zondakai un tuviniekiem,
pavadot **MĀMIŅU** kapu kalniņā.
Sanita un Žanis Orlovski

Aiz laikiem, aiz mūžības senas
Sauc nebeidzams sapņu ceļš kluss,
Un ceļā šai nebūs vairs bēdu,
Lai dvēsele dziesmu tev dzied.

(A.Niedra)

Skumju brīdī esam kopā ar savu
kolēģi **Liliju Zondaku, MĀMULĪTI**
kapu kalnā pavadot.
Viļakas pirmsskolas izglītības
iestādes kolektīvs

Ikvienam rītam pienāk novakars,
Ikvienam mūžam - saules riets.

levu ziedi nobirst klusi,
Māmulīte aizmigusi,-
Baltā smilšu palagā
Savu dzīvi satinusi. (N.Dzirkale)
Skumju brīdī esam kopā ar **Vitu**
Romanovsku un viņas ģimeni,
pavadot **MĀMIŅU** Mūžības ceļā.
Balvu Centrālā bibliotēka

Kas smagāks vēl var būt,
Pa dzīves taku ejot,
Kā atdot zemei to,
Kas sirdij tuvs un dārgs. (I.Lasmanis)

Izsakām līdzjūtību meitām **Vitai un**
Irēnai, mazbērniem un
pārējiem tuviniekiem,
ĀRIJU ANDREJEVIČU mūžības
ceļā pavadot.
Ciekuru ģimene

Jau pavasaris nāk pa saules vārtiem,
Tik sirds jums sāpju lāsēm pielijusi.
Mīļš cilvēks aizgājis uz klusēšanas
pusi,
Vien paliek atmiņas ar pateicības
vārdiem.

Izsakām līdzjūtību brāļiem **Imantam**
un **Jānim Kārklīniem, mātai**
Skaidritei, meitām Vitai un Irēnai,
mazbērniem un pārējiem
tuviniekiem, Āriju Andrejeviču
mūžībā pavadot.
Dārznieku, Bikaviņu ģimenes, Valija

Lai gaišie debess gari aizved tevi
tai valstībā, kur visiem labi klājas,
jo tiem, kas tic un Dievam velti sevi,
Būs mūžam dzīvot debess Tēva
mājās.

Esam kopā ar **Vitu, Modri un**
visiem tuviniekiem, pavadot
māmiņu, sievasmāti un vecmāmiņu
ĀRIJU ANDREJEVIČU mūžības
ceļā.
Balvu Tautas teātris

Tu arvien būsi šai pusē,
Tai gaismā, ko atstāji mums,
Kaut arī sirds tava klusē,
Mums paliek šis mantojums.

(K.Krūza)

Mūsu patiesa līdzjūtība **visiem**
tuviniekiem, pavadot
ĀRIJU ANDREJEVIČU mūžībā.
Vija, Anita, Dainis, Guna,
Irēna, Inta, Sarmīte

Ikvienam rītam pienāk novakars,
Ikvienam mūžam - saules riets.
levu ziedi nobirst klusi,
Māmulīte aizmigusi,-
Baltā smilšu palagā
Savu dzīvi satinusi. (N.Dzirkale)
Skumju brīdī esam kopā ar **Tevi,**
Irēna, un pārējiem tuviniekiem,
māmiņu **ĀRIJU ANDREJEVIČU**
aizsaulē aizvadot.
Irēnas klasesbiedri un audzinātāja

Kaut tā mana māmulīņa,
Otru mūžu dzīvojuši,
Es tai klātu paladziņu
No liepiņu lapiņām. (Latv.t.dz.)
Izsakām līdzjūtību **Vitai, Modrim un**
pārējiem tuviniekiem, no mīļās
MĀMIŅAS uz mūžu atvadoties.
Valda un Andra ģimenes

Ikvienam rītam pienāk novakars,
Ikvienam mūžam - saules riets.
levu ziedi nobirst klusi,
Māmulīte aizmigusi,-
Baltā smilšu palagā
Savu dzīvi satinusi. (N.Dzirkale)
Skumju brīdī esam kopā ar **Vitu**
Romanovsku, no **MĀMUĻAS** uz
mūžu atvadoties. Izsakām
visdziļāko līdzjūtību **ģimenei.**
Balvu pamatskolas saime

Māmulīt, vēl tavi vārdi
Atmiņā kā pērles mirdz.
Visā dzīvē ies mums līdzī
Tava mīļā, labā sirds. (Ā.Elksne)
Visdziļākā līdzjūtība **Vitai**
Romanovskai ar ģimeni, Irēnai
Andrejevičai un pārējiem
tuviniekiem, no māmiņas
ĀRIJAS ANDREJEVIČAS uz mūžu
atvadoties.
R.Pastare, E.Oža, M.Ozola,
Dz.Miška, Z.Seikstule, A.Verjanova,
V.Berķe, N.Zelča

Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņas un tava mūža
stāsts. (J.Rūsiņš)
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Modrim un tuviniekiem,
ĀRIJU ANDREJEVIČU pavadot
kapu kalniņā.
Balvu muižas kolēģi

Tas visskumjākais brīdis, kad
mātes sirds,
Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un
stājas,
Tad zvaigznes pie debesīm asarās
mirkst
Un tukšas kā klajums kļūst mājas.)
Skumju brīdī esam kopā ar
Augustīna un Leontīnes
ģimenēm, māmiņu, vecmāmiņu
STEFĀNIJU aizsaulē aizvadot.
Putniņi, Kondratjuki

Noriet saule vakarā,
Sidrabiņu sijādama;
Aiziet dusēt māmulīņa
Baltā smilšu kalniņā. (Latv.t.dz.)
Izsaku patiesu līdzjūtību **Augustīna**
Slišana ģimenei, MĀMIŅU
mūžības ceļā pavadot.
Helēna Šakina

Svētā klusumā, tālumā mūžīgā,
Atmiņām atdota, viena svecīte
dziest...
Skumju brīdī esam kopā ar **Silviju,**
Leontīni, Augustīnu un
Normundu, no māmiņas,
vecmāmiņas un vecvecmāmiņas
STEFĀNIJAS SLIŠĀNES
atvadoties.
Māsicas Loginas no Nārstes
Baltinavā

Dusi saldi zemes klēpī,
Lai tev sapņu nepietrūkst.
Mīļas rokas ziedus noklās
Un tev silti vienmēr būs.
Izsakām klusu un patiesu līdzjūtību
Aivai Melnei un viņas ģimenei,
VECTĒVU mūžībā pavadot.
Balvu Valsts ģimnāzijas 8.d klase,
vecāki, audzinātāja

Manas gaitas nostaigātas,
Mana dzīve nodzīvota.
Nu aizeju mūža dusā
Baltā smilšu kalniņā.
Klusa un patiesa līdzjūtība **Edijam**
Melnim ar ģimeni, pavadot
vectētiņu **PĒTERI MELNI** mūžības
ceļā.
Brīvības ielas 68.mājas
1.ieejas kaimiņi

Šie pavasara vēji brāzmojošie
Ir tavu elpu pārrāvuši pušu,
Un zilās debesis, un stari spožie
No tavām acīm gaismu aiznesuši...
(Ā.Elksne)

Izsakām patiesu līdzjūtību **sievai**
Antoņinai, bērniem Dzintrai,
Aivaram, Gunāram un pārējiem
tuviniekiem, pavadot Mūžībā
PĒTERI MELNI.
Ivara, Ilonas, Aināra ģimenes

Pāri sirmām kapu priedēm
Pāršalc tavas dzīves stāsts.
Pāri darbam, sāpēm, ilgām
Baltu, vieglu smilšu klāsts.
(M.Svire)

Noliecam galvas **PĒTERA MEĻŅA**
darbīgā mūža priekšā un izsakām
visdziļāko līdzjūtību **sievai**
Antoņinai, bērniem Dzintrai,
Aivaram, Gunāram ar ģimenēm.
Ākuli

Noriet saule vakarā,
Sidrabiņu sijādama;
Aiziet dusēt māmulīņa
Baltā smilšu kalniņā.
(Latv.t.dz.)

Kad rūgti smaržo egļu zari un sirdi
skumjas, klusa un patiesa līdzjūtība
Aināram Kokorevičam un
tuviniekiem, pavadot māti,
viramāti un vecmāmiņu
ŅINU KOKOREVIČU mūžībā.
Ņina Žukovska, Anita Orlova
un Ilze Brokāne ar ģimenēm

Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt,
Un tavu smaidu, vienkāršu un siltu,
Mums vajadzēs tik sirdis saglabāt.
(G.Selga)

Šajā sāpju un skumju brīdī klusi
mierinājuma vārdi un patiesa
līdzjūtība **Aināram Kokorevičam ar**
ģimeni un pārējiem
piederīgajiem, pavadot **MĀMIŅU,**
VECMĀMIŅU un VĪRAMĀTI
mūžības ceļā.
Kaimiņi: Regina, Jānis, Imants

Paņem līdzi saules glāstu,
Ko tev draugu rokas liek,
Lai tev, smilšu klēpī dusot,
Mazu brīdī siltāk tiek.
(P.Priede)

Lai klusa un patiesa līdzjūtība
piederīgajiem un tuviniekiem,
ANITU GROZU mūžības ceļā
pavadot.
Pansionāta "Balvi" bijušie kolēģi

Var nemanot pienākt salna,
Kad ziedi kā sniegpārslas birst.
Nav sacīts, cik dzīve ir gara,
Tās pavediens pēkšņi sāk irt.
Izsakām līdzjūtību **tuviniekiem,**
RAIMONDU KUĻŠU mūžības ceļā
pavadot.
Lazdulejas pagasta pārvalde

Vaduguns
INDEXSS 3004
IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS
A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X
Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.

REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI
D.Dimitrijeva
T. 64507018
26161959

REDAKTORS **E.GABRANOVS - T. 29360850**
ŽURNĀLISTI: **S.KARAVOIČIKA; Z.LOGINA,**
I.ZINKOVSKA, M.SPRUDŽĀNE, I.TUŠINSKA,
A.LOČMELIS - T. 26555382
KOREKTORE **S.GUGĀNE**
GRĀMATVEDE **S.BĒRZIŅA - T. 25908200**
ŠOFERIS **A.KIRSANOVS - T. 27870730**
Tālrunis-autoatbildētājs - **64520961**

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: **vaduguns.lv**
Datorsalikums-
SIA "Balvu Vaduguns",
G.LIELMANIS
Iespiests SIA "Latgales
Druka", Rēzeknē,
Baznīcas 28
TIRĀŽA - 3001

